

revija Zveže tabornikov Slovenije

tabor

september 2015. letnik LX

Taborniška vrvica
Prvi zemljevid

Tema meseca:
Jamboree na Japonskem

TABORNIKI

Tiskovina
Postopna prečena stranica 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

Kolofon

Glavna in odgovorna urednica

Nina Medved (revija.tabor@taborniki.si)

Urednik fotografije

Matic Pandel (matic.pandel@taborniki.si)

Urednica sklopa Igra

Petra Grmek (petra.grmek@taborniki.si)

Oblikovanje

Igor Bizjak (igor.bizjak@taborniki.si)

Lektoriranje

Zala Šmid (zala.smid@taborniki.si)

Spletna urednica

Jerca Trček (jerca.trcek@taborniki.si)

Novinarji in sodelavci

Jure Ausec, Miha Bejek, Jaka Bevk,
Eva Bolha, Vesna Bitenc, Gašper Cerar,
Borut Cerkvenič, Petra Bregant, Teja Čas,
Tea Derguti, Mojca Galun, Tomaž Horvat,
Martin Justin, Primož Kolman,
Frane Merela, Jona Mirnik, Urša Može,
Boris Mrak, Anja Novljan, Živa Novljan,
Tadej Pugelj, Lucija Rojko, Tadeja Rome,
Tomaž Sterniša, Zala Šmid, Domen Šverko,
Blaž Zupancič.

Naslov uredništva

revija.tabor@taborniki.si

Izdajatelj

Zveza tabornikov Slovenije
Einspielerjeva 6, Ljubljana
01/3000-820, pisarna@taborniki.si

Predsednik izdajateljskega sveta

Igor Bizjak

Grafična priprava:

Tridesign d.o.o., Ljubljana

Tisk: Schwarz print d.o.o., Ljubljana

Naklada: 6400 izvodov

Revija Tabor sofinancira Ministrstvo za
izobraževanje, znanost in šport RS.

Revija Tabor prejmejo vsi člani Zveze
tabornikov Slovenije s poravnano letno
članarino. Članarina in prejemanje revije
sta vezana na koledarsko leto (januar-
december).

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev
Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno
številko 792.

ISSN 0492-1127

TABORNIKI

Dejavnosti ZTS
sofinancirajo:

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

Fundacija za šport

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA ZAŠČITO IN REŠEVANJE

Kjer je taborništvo doma

Poleti je sonce nadoknadilo vse deževne dni prejšnjega poletja. Taborili, četudi na kratko, smo praktično vsi rodovi in mnogi ste to poletje raziskovali ne samo lepote naše podalpske deželice temveč tudi širne pokrajine drugih držav. Zato smo septembrsko številko nekoliko zavili v mednarodne tone, da bi vam zbudili še večjo željo po raziskovanju sveta. Ob tem naj namignemo, da bo del proge letošnjega **Republiškega orientacijskega tekmovanja** potekal po italijanskem ozemlju (ne pozabite na evropsko kartico zdravstvenega zavarovanja!) in da se septembra odpirajo prijave na **Roverway 2016**, ki bo potekal v čudoviti Franciji.

Vendar je lepo tudi doma in kjer je doma veliko tabornikov, je še lepše. Rodovi pridno ustvarjajo programe, vpisujejo nove člane in pričenjajo s sestanki. Kmalu se sestanemo na **Taborniški akademiji**, da izvemo, kaj je novega, pridobimo sveža znanja in pomagamo usmerjati slovensko taborništvo v lepo prihodnost.

Zato vam ob začetku nove taborniške sezone 2015-2016 v uredništvu revije Tabor želimo veliko dogodivščin in radovednih članov, s katerimi boste letos odkrivali lepote življenja.

Bi-pi!

Nina Medved,
glavna urednica

Zgodba z naslovnice

Avtor fotografije: Cene Menard

Skriti

Podgozd, julij 2015

Nace je mlad tabornik Rodu aragonitnih ježkov Cerkno. Letos so RAJ-evci taborili ob reki Krki ravno v času vročinskega vala, zato so se taboreči morali še posebej skrivati pred sončnimi žarki. Tako se je tudi Nace med počitkom skrival v senci pod krošnjami dreves. Vsak si je po svoje predstavljal počitek – nekateri so se igrali, drugi ležali, tretji pa na glas smejali. Vedno pa je bil še nekdo, ki je igral kitaro.

Nace je tisti pravi tabornik, poln energije, ravno prav navihani in vedno rad priskoči na pomoč. Letos na taborjenju se je prvič preizkusil v vlogi priče enega izmed vodnikov, ki se je podal v taborniški zakon.

Aktualno

- 4 Novice / Znanje je moč in Mednarodna srečanja, pobude, praznovanja
- 5 Novice / Ko je domišljija budna in živa
- 6 Novice / Taborimo vsi, od zahoda ...
- 7 Novice / ... do vzhoda

Igra

- 8 Veščine / Okusni spomini na poletje

Dogodivščina

- 12 Veščine / Zabava v vodi
- 14 Naredi sam / Ročaj za sekiro
- 16 Zavozlano / Taborniška vrvica

Raziskovanje

- 17 Orientacija / Prvi zemljevid
- 18 Kosobrinovi pripravki / Buča
- 19 Z ognjišča / Krompirjevi pakетки

- 20 Varno v naravo / Epilepsija
- 21 Astronomija / Popolni lunin mrk
- 22 Taborniška skrinja / Taborniki na jamborejih

Aktualno

- 24 Tema meseca / Jamboree na Japonskem
- 28 Intervju / Zdravo, begunci!
- 30 Stran vodstva ZTS / Akademija, ROT, Roverway, Obletnica in Naj prostovoljci

- 31 Mnenje / Mednarodna aktivnost
- 32 Mednarodno / Postati del WOSM-a
- 33 Svetkova avantura / Kdo smo Slovenci?
- 34 Oglas / Roverway
- 35 Reportaža / Tečaj za vodje in Woodbadge tečaj
- 36 Reportaža / Tečaj pionirstva in bivanja v naravi
- 37 Reportaža / Tečaj orientacije in topografije
- 38 Od rodov / Nori znanstveniki in Novopečeni gorenjski vodniki
- 39 Od rodov / Taborniški plamen in Vesoljsko taborjenje ob Nadiži
- 40 Od rodov / Divji zahod na Lazah in Olimpijada in prva služba
- 41 Od rodov / Dalmacija ob Kolpi in V desetih dneh okoli sveta

- 42 Od rodov / Pustolovsko taborjenje in PP program

Razvedrilo

- 43 Strip o Lisjakih / Lisjaki pečejo twist
- 44 Knjigožer in filmoljub / Disneyev poklon skavtom
- 45 Pesmarica / Follow Me, Boys!

Aktualno

- 46 Koledar akcij
- 47 Zadnja plat

Novo taborniško leto je tu

Besedilo: Uredništvo

Poleti smo taborniki uživali v čudovitih trenutkih v Sloveniji in po svetu, da bi začeli novo taborniško leto s kar največjim veseljem.

Znanje je moč

To poletje smo se posvetili pridobivanju znanja: na **Tečaju pionirstva in bivanja v naravi** so tečajniki sami zgradili cel tabor in do konca tedna še 7 m visok stolp. **Tečaj za vodje in Woodbadge tečaj** sta tečajnike popeljala na križarjenje po dragocenih znanjih, na **Tečaju orientacije in topografije** ter **TopVod tečaju** pa tečajnikov pri nadgrajevanju orientacijskih znanj ni ustavilo deževno vreme. **Tečaj življenja v naravi** je na žalost odpadel zaradi nizkega števila prijav.

Potekali so številni vodniški tečaji: udeleženci tečaja **obljubljanskega in južnoprimorsko-notranjskega območja** so se prelevili v nore znanstvenike in **gorenjsko taborništvo** je pridobilo 16 vodnikov. Na **ljubljskem tečaju** so novi vodniki preverili svoje veščine na testnih vodih, prav tako so mlade na vodniško delo uspešno pripravili na **šaleško-koroško-zgornjesavinjskem** ter **severnoprimorskem območju**.

In potekal je **Petarda popotniški tabor**: po 3-dnevnem pohodnem bivaku so na delavnicah različnih stopenj oziroma pokljuk tečajniki izvedeli več o pionirstvu, projektnem delu, zbiranju sredstev in še marsičem.

Otroke Rodu jadranskih stražarjev Izola je po šotorih določal klobuk Izbiruh.
Foto: Petra Mekiš

Lokostrelski tečaj ob Boračkem jezeru. Foto: Dragan Ivanković

Mednarodna srečanja, pobude, praznovanja

Na srečanju **Taborniki zmoremo** ob Boračkem jezeru v Bosni in Hercegovini se je zbralo 250 udeležencev, tudi taborniki iz Raven na Koroškem in Radelj ob Dravi. Na srečanju je potekal še lokostrelski tečaj, ki so ga tamkajšnji taborniki pripravili s pomočjo slovenskih mentorjev. Na **23. svetovni skavtski jamboree** na Japonskem pa se je odpravilo rajžat kar 94 slovenskih tabornikov.

Čez poletje smo stopili v stik z državnimi institucijami, da bi izrazili pripravljenost pomagati ob skorajšnjem **prihodu beguncev**. Morda bomo v času izida Tabora lahko že podali natančne informacije, kako in kje bomo lahko slovenski taborniki pomagali.

Iščemo tudi tabornike za delovno skupino, ki bo oblikovala **nov PP program**. In da ne pozabimo, pred začetkom poletja smo prejeli kar 3 nagrade na natečaju Mladinskega sveta Slovenije **Naj prostovoljec leta 2014**. Naj nam to da poseben zagon ob začetku novega taborniškega leta ter **21. obletnici** vstopa Zveze tabornikov Slovenije v Svetovno organizacijo skavtskega gibanja, ki jo bomo praznovali 15. septembra.

Korajža sporoča: Rok za oddajo prispevkov za oktobrsko številko je u četrtek, **24. septembra!**

Ko je domišljija budna in živa

Taborniki so kljub sončnemu vremenu v domišljiji potovali v tuje kraje: **Rod II. grupe odredov Celje** je taborjenje v Lokah pri Mozirju obarval havajsko. **Rod Jezerska ščuka Cerknica** je v Žagi ob Kolpi oživil Italijo, Srbijo, Indijo, o čemer je poročal tudi portal Siol. Po svetu so popotovali še na skupnem taborjenju rodov **Lilijski grič Pesje**, **Topli vrelec Topolšica**, **Hudi potok Šmartno ob Paki** in **Mrzli studenec Mislinja**. RLG-jevce so poleti obiskali tudi belgijski skavti, katerim so nato vrnili obisk v Belgiji. **Rod kranjskega jegliča Spodnja Idrija** se je v Umagu veselil na havajski zabavi in indijski poroki.

Priprave na taborni večer Rodu odporne želve Anhovo.
Foto: Arhiv ROŽ

Na njihovem prostoru na Lazah je **Rod Sotočje Nazarje** odkril Divji zahod, **Rod kraških viharnikov Postojna** pa so ob Kolpi obiskali Indijanci, ki krstijo nove člane. RKV-jevci so še opazovali utrinke in na dogodku Postoj-na živi ulici vpisovali nove tabornike. Indijance smo srečali tudi na taborjenju **Rodu bistrega potoka Muta** na Pernicah, kjer so postavili tipi in jedli pečene kobilice.

V Podbeli ob Nadiži je tabornike **Rodu bistrških gamsov Kamnik** prevzela čarovnija in so se pobarvali s posebnimi barvami od glave do pet. **Rod skalnih taborov Domžale** je v Stavči vasi pripravil olimpijado in zaposlil GG-je, **Rod upornega plamena Mengeš** pa je v taborni epizodi Na kraju zločina: Bohinj iskal ukradeno čokolado. **Rod Veseli veter Murska Sobota** je obiskal pustolovski Bovec, v Podbeli pa so taborili pirati **Rodu Mladi bori Ajdovščina**. Vesoljsko taborjenje so obogatili novi šotori, ki jih je **Rod zelene sreče Železniki** kupil z Mercatorjevo nagrado Radi delamo dobro. Člani **Rodu Pusti grad Šoštanj** so postali cirkusanti in za en dan Japonci. Končno so tudi dokončali novo pisarno, v beli in zeleni barvi!

Domžalski taborniki pravijo, da je blato super!
Foto: Blaž Verbič

Drugi so potovali v času: **Rod koroških jeklarjev Ravne na Koroškem** je zgodovinsko obarval taborjenje na Strojni. Čez poletje so še hajkali, signalizirali z Uršlje gore ter 55-letnico praznovali z Maratonom taborniških akcij. Sporočajo vam: "Naš kruh je jeklo!"

Rod dveh rek Medvode je ob Kolpi odpotoval v čas Baden-Powella in se predstavil na TV Medvode. V Galski vasi se je **Rod Srnjak Logatec** boril proti Rimljanom. Njihov vod Smajljev je poleti obiskal Ai Pioppi, park z velikimi kinetičnimi igrali. Po rimsko so taborili tudi v **Rodu aragonitnih ježkov Cerkno**, forum so otvorili z načelnikom ZTS. V Fiorinih na Hrvaškem je rimska legija napadla tabor **Rodu puntarjev Tolmin**, tabornike pa je razveselil obisk ekipe DobroSočnost, ki je ro otrokom omogočila, da se udeležijo njihovega taborjenja.

Rod Sivega volka Ljubljana je tudi za Prvi program RTV povedal, kako je taboriti. Foto: Domen Šverko

Misel idrijskih tabornikov: "Taborništvo je življenje, ostalo so malenkosti!" Foto: Jer Pelhan

Taborimo vsi, od zahoda ...

Južnoprimorsko-notranjski taborniki so imeli zanimiv program: v Čezsoči je **Rod morskih viharnikov Portorož** izdeloval lesene piščali, **Rod Bela jadra Prade**, ki je taboril v Kokarjah pri Mozirju, si je ogledal muzej lesarstva in gozdarstva. **Rod kraških j'rt Sežana** je v Geršičih vadil evakuacijo s tabornega prostora, ki ga je krasil jambor, visok 22 m. O taborjenju **Rodu modrega vala Trst-Gorica** v Dolnjem Kotu je poročala televizija Rai. Taisti primorski so imeli s kranjskimi taborniki še častno stražo v spomin na bazoviške žrtve v Prešernovem gaju v Kranju, predvsem pa so veselili novega taborniškega sedeža!

In severni Primorci? **Rod Odporne želve Anhovo** je na kresno noč taboril v Desklah na svojem tabornem prostoru in nato pri Puli. **Rod soških mejašev Nova Gorica** se je ob Krki zabaval z milnico in **Rod srebrnih krtov Idrija** je v Karigadorju s pomočjo nagrade Radi delamo dobro štirim dekletom omogočil nepozabne počitnice (pa tudi ostalim taborečim).

Dolenjski taborniki **Rodu sivih jelš Trebnje** so taborjenje polepšali s poroko, v **Rodu gorjanskih tabornikov Novo mesto** pa z izdelovanjem glasbil.

Kranjčani so bili športno navdahnjeni: **Rod zelenega Jošta** je v Trličnem ob Sotli organiziral turnir v golfu in taborniki **Rodu Stane Žagar - mlajši** so do Posočja peš nabrali trikrat po približno 90 km. Do Boršta pri Brežicah so GG-ji **Rodu stražnih ognjev** prav tako potovali peš. **Rod zelenega Žirka Žiri** je taboril ob Idriji.

Obljubljeni taborniki iz **Rodu mlinskih kamnov Radomlje** so se v Idrijskem pri Kobaridu igrali spretne igre, **Rod svobodnega risa Kočevje** je ob Kolpi murne povišal v MČje in **Rod Enajsta šola Vrhnika** je svoje prvo samostojno taborjenje doživel v Gornjem Gradu. **Rod svobodnega Kamnitnika Škofja Loka** je taboril v Kočevski Reki, pridno pa so tudi uredili poplavljen taborniški dom.

In Ljubljana? **Rod Tršati tur** je taboril ob Kolpi in dokončal podstrešje taborniškega doma v Martinju. **Rod Samorastniki** je blizu Ribjeka ob Kolpi postavljali inovativne pionirske objekte. Veselijo se tudi nove rodove spletne strani! **Rod Rožnik** se je učil postavljanja dolgih bivakov, **Rašiški rod Šmartno**, **Rod Močvirski tulipani** in **Rod Podkovani krap** pa so poleg svojih taborjenj izvedli še skupno PP taborjenje. **Rod Bičkova skala** je imel za GG-je podaljšano izmeno in se udeležil izmenjave v Turčiji. **Rod Sivega volka** se je ob Lahinji zabaval v blatu. **Zmajev rod** je taboril v Krivoglavicah, **Rod Črnega mrava** na Klivniku in **Rod Heroj vitez** v Laškem Rovtu.

RPK-jevci so na Triglav prispeli ob sončnem vzhodu. Foto: Matic Pandel

Večina MČ-jev Rodu trnovskih regljačev je letos taborila prvič! Foto: Pina Maja Bulc

Fotka meseca

Igrivo taborjenje Rodu snežniških ruševcev Ilirska Bistrica je potekalo v Padežu.
Foto: Marko Vidmar

... do vzhoda

Celjsko-zasavski taborniki so bili dejavni: v Gorenju pri Zrečah so tabor **Rodu Zelena Rogla Zreče** obiskali mladi v sklopu projekta Aktivne počitnice. **Rod Polde Eberl - Jamski Zagorje ob Savi** je taboril z **Rodom belega konja Slovenske konjice** v Mirtovičih ob Kolpi. Taborno geslo RBK-jevcev je: "Ko je kosilo, je ura ena!" V novih prostorih konjiških tabornikov potekajo zadnja dela, Zagorjani pa so avgusta pripravili taborni večer za poletno glasbeno šolo.

Pri koroško-šaleško-zornjesavinjskih tabornikih je bilo pestro: **Rod Jezerski zmaj Velenje** je v Ribnem pobarval tabornike, nato pa jih spral na zabavi s peno. **Rod srebrne reke Radlje ob Dravi** se je vozil s traktorjem, **Rod Severni kurir Slovenj Gradec** pa v Gornjem Kotu po dolgem času taboril tudi z murni. Sicer so praznovali 55 let in odšli na Haarlem Jamborette na Nizozemsko.

Pri Mariborčanih je bilo živahno: **Rod Ukročena reka** je na pohorski Glažuti pripravil progo preživetja, obiskali so jih taborniki **Rodu II. SNOUB Ljubo Šercer**, ki so taborili na Pečkah. **Rod XI. SNOUB Miloša Zidanška** se je v Gornjem Gradu med drugim zabaval v "zabaviščnem parku", uredil pa je tudi kuhinjo v taborni hiški in na festivalu Lent postavil mini tabor. **Rod Črno jezero Slovenska Bistrica** je taboril v Pustem Gradcu ob Lahinji.

Ob tem naj se v imenu vseh tabornikov lepo zahvalimo **Slovenski vojski**, ki je številnim rodovom omogočila prevoz opreme na taborni prostor. Zdaj pa nam ne ostane drugega, kot da vam, dragi taborniki, zaželimo srečen začetek taborniškega in šolskega leta. Naj bo nepozabno!

Korajža pojasnjuje: Novice pripravljamo v uredništvu, črpamo pa iz informacij, ki jih pošljete rodovi ali jih izbrskamo na vaših spletnih straneh. A na žalost učasih ne povedo celotne zgodbe. Rodove zato prosimo, da nam na revija.tabor@taborniki.si napišete, kje ste bili in kaj zanimivega ste počeli.

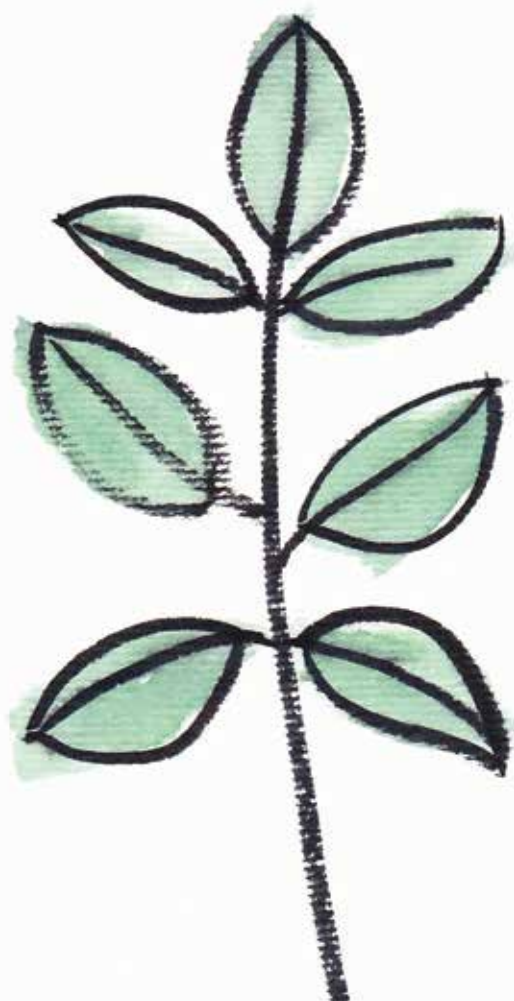
Pošljite nam tudi novičko za rubriko **Od rodov**, ki naj bo dolga največ 1300 znakov s presledki in ji priložite fotografijo. Ne pozabite se podpisati pod članek in navesti avtorja fotografije!

Okusni spomini na poletje

Besedilo in slika: Petra Grmek

Rastline na travniku, v gozdu in sadovnjaku se bodo po dolgem in vročem poletju, v katerem so nas hladile s svojo senco, počasi začele pripravljati na zimski počitek. Seveda pa tudi letos ne bodo preskočile jeseni – časa, ko nas bodo razveseljevale tako z živopisnimi barvami listov kot tudi s sladkimi plodovi, ki so od pomladi naprej rasli in čez poletje zoreli na njihovih vejah. Mmm!

Toda ker se taborniki znajdemo, lahko v sladkosti sadja in okusih zelišč uživamo tudi pozimi, ko veje dreves in grmov gole počivajo in tako kot vse ostale rastline čakajo na toplejšo pomlad. Kako? Pripravimo si ozimnico!

Da bo ozimnica res dobra, lahko poskrbimo že poleti in jeseni, ko nabiramo rastline in njihove plodove.

Pozorni moramo biti na to, da nabiramo le zelišča in rastline, ki jih dobro poznamo! V zimskem času si verjetno nihče ne želi prebavnih in drugih zdravstvenih težav, zato ker je pred nekaj meseci nekdo za čaj nabral napačno rastlino. Pri nabiranju sadja in drugih plodov pa smo seveda pozorni še na to, da nabiramo zrele plodove, vse gnile in plesnive plodove pa že takoj na začetku zavržemo. Ko nabiramo posamezne liste rastlin, si bomo pa tudi prihranili nekaj časa, če nabiramo le lepe in zdrave liste in ne pulimo kar celih rastlin, saj bi jih potem v večini zavrgli.

Seveda je pomembno tudi, kje nabiramo sestavine za našo ozimnico – meta, ki raste ob prometni cesti, še zdaleč ni dobra izbira, četudi je veliko bujnejša od tiste, ki raste ob gozdnem robu. Torej – rastline nabiramo ob prometnih cestah ter v bližini nasadov, ki jih redno škropijo. Vseeno pa vse nabrane rastline in plodove (še posebej sadje iz škropljenih sadovnjakov) pred pripravo ozimnice skrbno operemo.

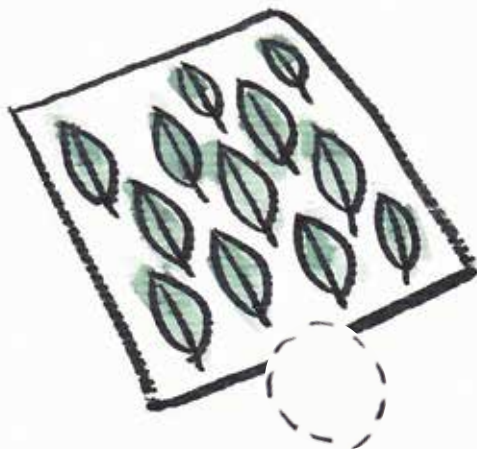
Tako ... po nabiranju nas čaka shranjevanje ozimnice. Seveda ni dovolj, da sadje in rastline samo damo v škatlo in jih iz nje vzamemo, ko jih potrebujemo. Prej moramo namreč še poskrbeti, da se ne pokvarijo – torej, da ne zgnijejo oziroma da jih pred nami ne poskusijo in pojedjo razne živalice.

Eden od najstarejših in najpreprostejših načinov shranjevanja hrane je sušenje. Na ta način iz rastlin odstranimo vodo, v kateri bi se prej ali slej naselili in razvili razni mikroorganizmi, ki bi na koncu pokvarili našo ozimnico. Sicer suho sadje ni več sočno, se pa običajno zdi še slajše od svežega.

Tina se veseli jeseni: Z vodom bomo odšli na sprehod u naravo, da bi nabrali okusne plodove in rastline. Sušenje sadja in zelišč pa nam tudi ne bo delalo težav, saj nam bo pomagala moja babica, ki sicer dela najboljše jabolčne krhle in marmelade pod soncem! Tako bomo z mojimi MČ-ji pridobili kopico novih znanj, potrebnih za osvojitve veščin, kot so **Zeliščar I**, **Kmetovalec I** in **Kuhar začetnik!**

Da bi nabrane plodove in rastline čim uspešneje posušili, je dobro, da poznamo nekaj osnovnih napotkov. Ker želimo, da ti ohranijo čim lepšo barvo, karseda podobno tisti, ki jo imajo, ko so še sveži, je pomembno, da rastline in plodove posušimo karseda hitro, seveda pa še pred sušenjem odstranimo vse poškodovane liste in neželene dele rastline, sadje pa operemo, razkoščičimo in narežemo na primerno debele koščke.

Za hitro sušenje je potreben suh in zračen prostor, najbolje pa je, če sušimo kar na soncu. Če nam vreme ponagaja, s sušenjem ne odlašamo in rastline posušimo kar na radiatorju ali v kuhinjski pečici. Pri sušenju v pečici moramo biti pozorni le na to, da sušimo na najnižji temperaturi, vratca pečice pa pustimo priprta, da lahko voda iz sadja in rastlin zapusti pečico.

Sušimo na čisti in suhi podlagi, kot je papir za peko ali pa čista krpa, bolj mojstrsko nadarjeni pa si lahko iz lesa in goste mreže izdelate tudi sušilnik, na katerem se bodo rastline še hitreje sušile, saj bo zrak krožil tudi pod njimi. Zelišča lahko sušimo tudi v šopkih: z vrstico jih obesimo tako, da visijo s cvetovi navzdol.

6

oglej si primer!

**RAZVRSTI SLIČICE S ŠTEVILKAMI OD
1 DO 7 V PRAVILNI VRSTNI RED IN JIH
POVEŽI S PRIPADAJOČIM BESEDILOM!**

Četudi smo zelišča in sadje s sušenjem zaščitili pred gnitjem, še vedno predstavljajo prigrizek raznim neželenim prebivalcem in obiskovalcem shrabov – moljem, mišim ... zato je najbolje, da jih pred lačnimi živalcami skrijemo kar v steklen kozarec ali drugo zaprto posodo. Seveda ne pozabimo napisati listka ali nalepke, ki nam bo povedala, kaj smo v kozarec shranili in kdaj. Sedaj nas čaka samo sladka obveza, da ozimnico porabimo do naslednjega leta, ko bo čas za novo pošiljko sadja in zelišč.

Se upa tvoji vod pomešati v izboru za najlepšo okrašeno etiketo in najbolj lično zapakirano ozimnico?

Razmislite, kaj vse bi vseboval vaš vodov čaj ...
Kako ga bi poimenovali?

In za kaj vse lahko uporabimo skrbno posušeno sadje in zelišča?

S suhim sadjem si recimo lahko popestrimo in posladkamo jogurt ali ovseno kašo ali pa ga kar samega pozobamo kot hiter in zdrav prigrizek. Posušena zelišča uporabimo za čaj, ki nas bo pozimi pogrel in spomnil na toplejše mesece, ko smo po gozdnih obronkih spoznavali in nabirali rastline. Skupaj z vodom si lahko tako nabereмо in posušimo vodov čaj, v katerem zberemo vse najljubše okuse članov voda ... Da bo naš čaj še bolj poseben, pa tej mešanici za povrh lahko dodamo še kak jabolčni krhelj!

Pa dober tek!

Zabava v vodi, nad njo in pod njo

Besedilo: Samo Mladič

A znaš plavati? Če je odgovor ne, zakaj ne? Dandanes zna plavati skoraj vsak in tisti, ki ne znate, zamujate veliko zabave, ki jo lahko doživimo samo v vodi ali v njeni okolici. Plavanje je veščina, ki nam sicer ne pride prav čisto vsak dan, a jo je kljub temu dobro obvladati. GG-ji ste gotovo že imeli tečaj plavanja v prvem, drugem ali tretjem razredu, kar namiguje na to, kako pomembno je.

Veščina Plavalec 2

Plavanje je preprosto povedano premikanje naprej po vodi ali pod njeno gladino in če ga vodnik svojim članom ne predstavi pravilno, lahko kaj hitro postane dolgočasno. Plavanje lahko izvaja vsakdo in osvajanje veščine Plavalca ni težko. V ta namen se lahko odpravimo na morje, plavamo v rekah in jezerih, ob nekoliko slabšem jesenskem vremenu pa lahko obiščemo bazen.

Varnost!!!

Pri tej veščini je zelo pomembno paziti na varnost, saj bi jo nekateri radi opravljali, četudi niso najboljši plavalci. Izbrati moramo primeren kraj, najbolje kar najbližji bazen, kjer bo **reševalec iz vode** kar se da pri roki. Prav tako se ga ne bojmo pocukati za rokav, saj nam lahko kaj dodatno razloži in nas opozori na nekatere malenkosti, na katere sami ne pomislimo. Če se z vodom opogumimo in se spravimo v najbližje jezero, reko ali morje, pa moramo biti previdni, saj

lahko kaj hitro izgubimo nadzor nad vsemi GG-ji. Zakon zahteva, da mora biti ob kohanju prisoten tudi ustrezno izobražen reševalec iz vode, zato se pred plavalno akcijo potrudimo, da najdemo nekoga ustreznega za to nalogo.

Aktivnosti za osvojitve veščine

Aktivnosti znotraj veščine se da razdeliti na različna področja in sicer zmogljivost, hitrost, prva pomoč, spretnost in premagovanje strahu. Najbolje je, da se lotimo veščine kar po tem vrstnem redu, saj se nekateri utrudijo že po desetih minutah ogrevanja.

Zmogljivostni del veščine naj bo ogrevanje, saj nobenega športa ni pametno opravljati neogret. Pri plavanju lahko to pripelje do krčev in večina ljudi, ki jih zgrabi krč v vodi, začne toniti. Ogrevanje sicer lahko poteka zunaj vode s kakšnimi igrkami, a na bazenskih tleh se to lahko kaj hitro spremeni v drsanje. Ogrevamo se 10 minut.

Taborniki iz rodov RLG, RHP, RTV in RMS so na letošnjem skupnem taborjenju pokazali, kako se da zabavati v vodi!
Foto: Anika Anja Krenker

Hitrostni del se lahko priredi kot tekmovanje. Taborniki povečini radi tekmujemo med seboj in pokažemo, kdo je najhitrejši. Zato tekmujmo v poljubni tehniki na 100 metrov!

Prva pomoč je reševanje iz vode. S seboj prinesite plavutke. S tem pripomočkom je dosti lažje prikazati, kako se rešuje ljudi iz vode, brez da nas potopijo, ko jih zgrabi panika. Pravilen prijem zgleda tako, da žrtev položemo na hrbet in se nastavimo za njo, prav tako obrnjeni na hrbet. V tem položaju z eno roko držimo ponesrečenca pod pazduho, tako da ima glavo nad vodo in lahko diha normalno. V takšnem položaju odplavajmo vsak po eno dolžino bazena - najprej vleče eden, nazaj pa drugi. Pri prvi pomoči v vodi je zelo pomembno, da nas žrtev ne začne tunkati, ker nas želi uporabiti kot splav in se tako rešiti, zato ponesrečenca položimo nadse.

Tudi v vodi moramo biti spretni. Za to je izvrstna **tehnika mrtvaka**. Vsakomur se ne uspe uleči na gladino in tako vztrajati, ker niso dovolj mirni ali pa ne najdejo načina za držanje ravnotežja. Ker nas mrtvak ne bo zaposlil za dolgo, se poskusimo preobleči v vodi. Sliši se preprosto, a se bo izkazalo za veliko bolj zapleteno, ko bomo poskusili to narediti v vodi, kjer z nogami ne dosežemo dna. V položaju mrtvaka pa lahko poskusimo tudi na določeni razdalji prenesti pošiljko brez da se ta zmoči.

Nekatere je **strah skočiti v vodo** ali se potopiti in če želimo osvojiti Plavalca 2, bomo morali storiti prav to. Za nekatere je to gromozanska preizkušnja, za nekatere pa mala malica. Za slednje je dobro, da jim poiščemo dodatne naloge, recimo globlji potop v spremstvu vodnika ali pa skok z odskočnih blokov in skakalnic, če je to možno. Lahko pa tudi v vodi iščemo vedno manjše predmete, ne da bi pri tem uporabljali plavalna očala.

Igre v vodi

V vodi se da igrati skoraj vse igre z žogo, ki se jih igra na kopnem. Vaterpolo lahko igramo samo z žogo, za gol pa lahko uporabimo odskočne bloke ali se znajdemo kako drugače. Poskusimo lahko tudi vodno košarko in podvodni ragbi, a ti igri z žogo potrebujeta malo več organizacije.

Vodniki, če pripravljate taborniško akcijo na bazenu z namenom opravljanja te veščine: taborniki bodo po opravljenih preizkušnjah verjetno preveč utrujeni za igre z žogo in se bodo raje zadrževali v otroškem bazenu ali skakali s skakalnice.

Potapljači na obisku

Nekateri najbolj uživajo v plavanju pod vodo oziroma potapljanju. Pri tem moramo biti pozorni na **dekompresijsko bolezen**, ki jo lahko povzroči prehitro dviganje iz globine. Če bomo s seboj povabili potapljače, nam bodo lahko oni razložili, kdaj in kako se "počiva" na poti na gladino. Večinoma bazeni sicer niso dovolj globoki, da bi prišlo do dekompresijske bolezni, lahko pa občutimo slabost ali bolečino v ušesih. V tem primeru lahko prenehamo z vodnimi aktivnostmi, če pa traja slabo počutje več dni, bo treba obiskati zdravnika.

Skratka, če vemo, kaj počnemo, potapljanje ni noben babbav in pogled pod vodo navzgor, sploh v naravnih vodah, je lahko nekaj neverjetnega!

Bazen ali reka, najlepše je pod vodo! Foto: Arhiv XI. SNOUB

Ročaj za sekiro

Besedilo in fotografije: Tomaz Sterniša

Sekira je eno od osnovnih taborniških orodij in ni odveč, če znamo sami narediti ročaj zanjo. Tako naša sekira postane nekaj posebnega, hkrati pa je prikaz znanja in spretnosti lastnika.

Pri izdelavi ročaja sekire potrebujemo orodje, ki ga vidimo na Sliki 1. Nož in žagica sta nujna kosa opreme, s sekiro, z mačeto ali vsaj večjim nožem pa si lahko delo precej olajšamo.

Seveda potrebujemo najprej **glavo sekire**. Pogosto se zgodi, da del odlomljenega ročaja ostane v ušesu sekire. Odlomljeni del lahko poskusimo izbiti s primernim kosom trdega lesa, z dletom ali čim podobnim, najlažje pa to opravimo z vrtnim strojem. Žal ni slike, uporabili smo glavo sekire s čistim ušesom.

Za **ročaj** uporabimo primeren kos suhega lesa. V našem primeru je to debelejša leskova palica, lahko pa izsekamo kos iz debelejše klade. Sicer je najboljši

jesenov les, pogosto pa za izdelavo ročajev uporabijo tudi bukovino. Ročaj najprej obsekamo ob straneh. Enako ravno površino, kot jo vidimo na Sliki 2a, naredimo tudi na drugi strani ročaja. Ravni površini morata biti med seboj vsaj približno vzporedni. Ročaj na grobo oblikujemo s sekiro (Slika 2b), za fino obdelavo pa je zelo primerna dobro nabrušena mačeta (Slika 2c). Pri obdelavi posebno pozornost posvetimo delu, na katerega bomo nasadili sekiro. Ročaj se mora tesno prilegati v uho sekire. Delamo počasi in med delom

večkrat preizkusimo, kako se ročaj prilega v uho. Na Sliki 2d je s puščico označeno mesto, ki ga je treba še popraviti.

Ko se ročaj dobro prilega v uho sekire, vanj z žago po sredini daljšega dela naredimo **utor za zagozdo**, s katero bomo ročaj utrdili v ušesu sekire. Na Sliki 3a sicer vidimo začetni položaj žage pri žaganju utora, je pa slika bolj mišljena kot varnostno opozorilo. Pri žaganju na prikazan način je obisk urgence skoraj zagotovljen. Na Sliki 3b je prikazan primerno globok utor glede na mere ušesa sekire.

Če je le mogoče, **zagozdo** naredimo iz tršega lesa, kot smo ga uporabili za izdelavo ročaja. Na Sliki 4 vidimo, da je zagozdo najlažje narediti iz večjega kosa lesa (v našem primeru iz suhega hrastovega polena). Oblika zagozde (njena širina in debelina) se mora popolnoma ujemati z utorom v ročaju in obliko ušesa sekire, saj je od tega odvisno, kako dobro bo sekira nasajena. Zagozdo previdno, a močno zabijemo v utor (Slika 5). Če imamo možnost, lahko zagozdo pred

Slika 6

zabijanjem v utor premažemo z lepilom za les ali čim podobnim. Če smo pravilno ocenili debelino zagozde, bo dobro zabita zagozda segala skoraj do dna utora.

Ko je zagozda zabita v utor ročaja, odvečni del zagozde odžagamo (nekaj milimetrov nad robom ušesa sekire, Slika 6a) in sekira je nasajena.

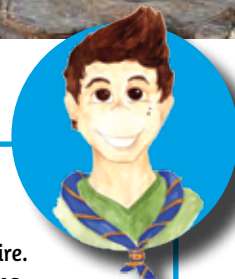
Na Sliki 7 vidimo sekiro z novim ročajem. Z orodjem, ki smo ga imeli na voljo, je bil nov ročaj za sekiro izdelan v približno eni uri. Pri delu uporabljamo brezhibno in dobro nabrušeno orodje, mlajši naj vedno delajo pod nadzorstvom starejših in izkušenih.

Slika 7

Slika 5

Vid bi rad izvedel več:
V oktobrski številki revije
Tabor iz leta 2012 sem izvedel
več o pravilnem nasajanju sekire.
V digitalni obliki sem jo našel na
[www.taborniki.si/arhiv-revije-tabor!](http://www.taborniki.si/arhiv-revije-tabor/)

Taborniška vrvica

Besedilo in fotografije: Tomaž Sterniša

Z začetkom šolskega leta se poveča vpis novih tabornikov. K taborniški opremi, ki jo slej ko prej potrebuje vsak tabornik, sodi tudi taborniška vrvica. S pravilno izbiro taborniške vrvice si lahko precej olajšamo delo na bivaku, taborjenju ali izletu.

V taborniškem priročniku Vozli in pionirski objekti so opisani različni materiali in načini izdelave vrvi. Tukaj bomo omenili le **pleteno sintetično vrvico brez vitega jedra** (Slika 1, rdeča vrvica) in **sintetično vrvico z vitim jedrom**, ki je obdano s pletenim plaščem (Slika 1, črna vrvica).

Obe vrvi sta primerna izbira za taborniško vrvico. Vrvica brez vitega jedra je običajno nekoliko mehkejša, pri vrvicah z vitim jedrom in pletenim plaščem pa je od načina pletenja plašča odvisno, kako se vrvica obnaša pri uporabi. Na Sliki 2 vidimo zgoraj vrvico, debelo 6 mm (predebelo za taborniško vrvico), z zelo gosto pletenim plaščem. Taka vrvica je bolj toga, ambulanti vozle sicer lepo izgleda, ga je pa nekoliko težje dobro zategniti. S takšno vrvico je šivanje šotork in vezanje vozlov pri postavljanju bivaka precej naporno. Spodnja vrvica na Sliki 2 je nekoliko mehkejša (debelina 5 mm), se lažje zvija in vozle z lahkoto dobro zategnemo.

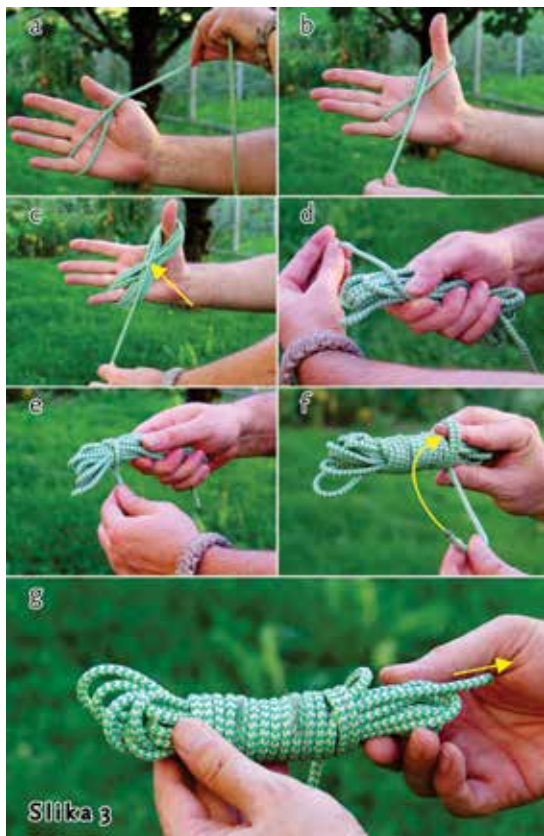
Torej, dobra taborniška vrvica je **dolga vsaj 4,5 m** (za postavljanje bivaka, 5-6 m je bolje), **debela 4-5 mm**, je dovolj mehka, da se dobro zvija, prilega (npr. na palico pri ovijanju) in omogoča dobro zategovanje vozlov.

Da se nam vrvica ne bo zavozlala, jo pospravimo tako, da jo **zvjemo**. Začetek vrvice primemo s palcem, jo speljemo preko dlani, od spodaj okrog mezinca in nazaj proti zunanji strani palca (Slika 3a). Vrvico ovijemo okoli palca in jo spet speljemo preko dlani in okrog mezinca (Slika 3b). Z ovijanjem vrvice okoli

palca in mezinca nadaljujemo, dokler nam ne ostane približno 1 m proste vrvice. Pri ovijanju pazimo, da vrvico v dlani vedno enako prekržamo (puščica na Sliki 3c), sicer se lahko zgodi, da se vrvica pri razpletanju zaplete. Zvitek snamemo z roke in preostanek vrvice ovijemo okrog njega (Slike 3d-3f). Pri zadnjih dveh ovijanjih pod vrvico vtaknemo prst, prosti konec vrvice vtaknemo pod obema vrvicama, kot kaže Slika 3f in vrvico zategnemo.

Narejen zvitek vidimo na Sliki 3g. Razpletemo ga tako, da potegnemo začetno vrvico (puščica na Sliki 3g).

Vid svetuje: Čeprav ima tvoj rod gotovo na voljo dovolj vrvi, ti lahko pride dobra vrvica prav tudi doma. Tako lahko ponoviš osvojene vozle in vezave ali se naučiš novih s pomočjo rubrike Zavozlano!

Prvi zemljevid

Besedilo: Jona Mirnik

Predstavljajte si, da želite prijatelju z besedami opisati in razložiti točno lego vseh ulic in zgradb v vašem kraju. Veliko preprosteje je narisati sliko razporeditve vseh teh objektov. Rezultat te slike pa je zemljevid.

Še okoli leta 1500 so si ljudje tako predstavljali svet (Martellusova karta sveta). Vir: Wikimedia Commons

Najstarejši zemljevidi segajo zelo daleč v zgodovino. Prve karte so bile karte neba in ne zemlje. Slike zvezd poletnega trikotnika najdemo v jamah Lascaux v jugozahodni Franciji, ki so nastale 16.500 let pr. n. št. (slike ozvezdja Corona Borealis, ki ga najdemo v jamah El Castillo v Španiji, pa so nastale 12.000 let pr. n. št.).

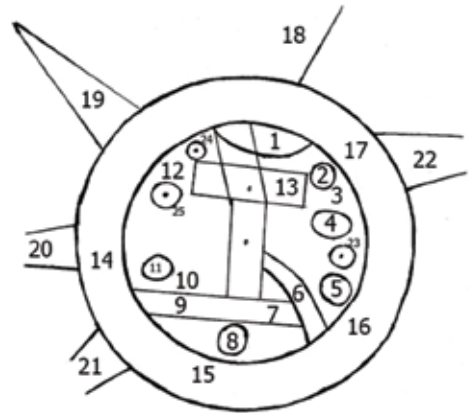
Najstarejši zemljevidi segajo nekaj tisoč let pred naše štetje. Katera karta je najstarejša, si znanstveniki niso edini, med najstarejše pa gotovo spadata karti na območju Pavlova na Češkem in na območju Mezhirich v Ukrajini, narejeni na mamutovih oklih. Prva t. i. karta sveta je bila **Babilonska karta sveta**, ki prikazuje Babilon kot center sveta na plošči. Če vse te starejše karte opazujemo danes, nam na misel prej pride umetnost kot pa kartografija.

Tako karte območij kot karte sveta so se razvijale počasi, tako kot se je razvijalo naše znanje in dojetje prostora okoli nas. Še v srednjem veku lahko najdemo zemljevide, ki so bolj domišljajske narave. Na strani www.oldmapsonline.org si lahko ogledate zemljevide vašega kraja iz različnih časovnih obdobij in opazujete razvoj kart, na angleški Wikipediji pa lahko pod geslom "Early world maps" najdete razvoj kart sveta.

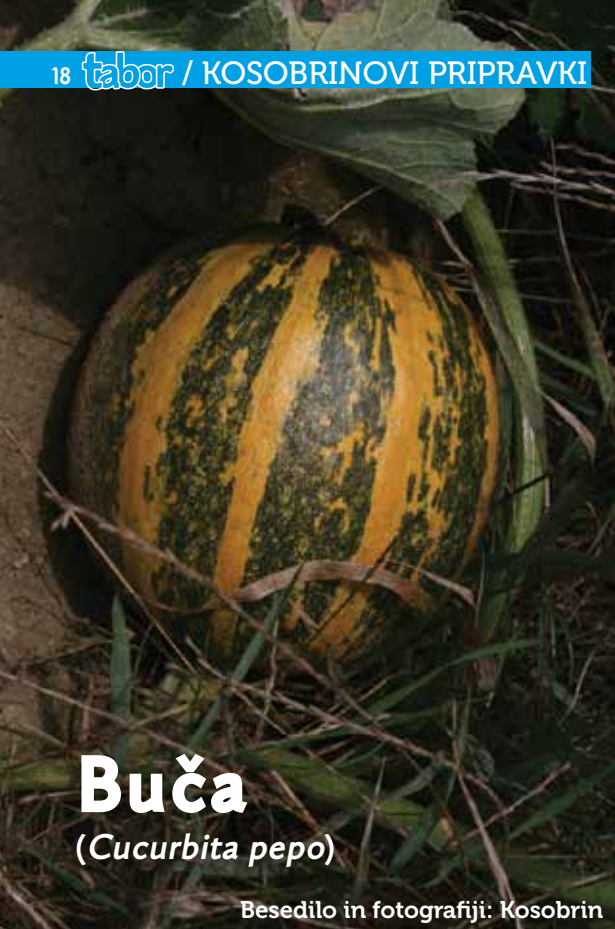
S svojim vodom postanite prvi kartografi na svetu

Zakaj ne bi s svojim vodom potovali skozi čas in poskusili, kot prvi kartografi na svetu, narisati slike vaše okolice šole ali kraja? Vse, kar potrebujete, je

peskovnik ali kamen ali lesena palica ali pa kar bel papir ... naj domišljija ne pozna meja! S primerjanjem izdelkov in pogovori urite svoje dojetje prostora, spoznavate razmerja med objekti, izražate umetniško žilico in navsezadnje v domišljiji potujete skozi čas.

Babilonska karta sveta. Vir: Wikimedia Commons

Buča

(*Cucurbita pepo*)

Besedilo in fotografiji: Kosobrin

Že zaradi svojega izvora imajo buče rade topla, sončna in nevetrovna rastišča, doma so namreč v Mehiki in Teksasu, od koder so jih Španci prinesli v Evropo. Praviloma dosežejo do 100 kg teže in več. Več metrov dolgi poganjki buč rastejo po tleh ali se vzpenjajo z viticami. Cvetijo od junija do avgusta. Iz lijakastih, rumenih ženskih cvetov se razvijejo ogromne jagode (buče) z rumenkastim mesom. Pri nas rastejo kot gojena vrsta do meseca oktobra.

Družina: bučevke

Domača imena: bila, cuka, koča, malovina, plotnica, tikva

Učinkovine: veliko sladkorjev, pektin, vitamin K, beljakovine, lecitin, smole, salicilna kislina, vitamin E, selen.

Zdravilnost: pri črevesnih zajedavcih, pomaga pri ledvičnih boleznih, pri vnetju mehurja, vodenici, hemoroidih, opeklinah, sladkorni bolezni, prostati, vnetju krčnih žil, zmanjšuje telesno težo.

Uporabnost: Iz njih pripravljamo juhe, prikuhe, pire, lahko jih dušimo, paniramo, iz njih delamo kompot, zavitek, marmelado.

Ocvrti cvetovi buč

Za 1 osebo: 5 cvetov buč, 1 jajce, 4 žlice moke, 1,5 dl mleka, sol, olje.

Prilava: Iz mleka, moke, jajca in ščepca soli naredimo testo za palačinke. Cvetove operemo, povaljamo v testu za palačinke. Na vročem olju jih ocvremo.

Bučna juha

Potrebujemo: 1 kg buč, 2 majhni, drobno narezani čebuli, 2 paradižnika, 2 stroka česna, 5 žlic oljčnega olja, 1 žličko rdeče paprike, 1 žličko mlete kumine, drobno sesekljan peteršilj, sol, poper.

Prilava: Buče olupimo, očistimo semen in narežemo na kocke. V loncu segrejemo olje, dodamo čebulo in pustimo, da porumeni, nato dodamo na kocke narezane buče in jih dušimo do mehkega. Dodamo olupljen nasekljan paradižnik, sesekljan česen in začimbe ter zalijemo z vodo. Sestavine dobro premešamo in stisnemo skozi cedilo, tako da naredimo pire. Na koncu juho potresemo s peteršiljem in narezanimi bučnimi semeni. Dodamo lahko na kocke narezan kruh, ki smo ga prepražili.

Polpete iz bučk

Potrebujemo: 1 srednje veliko bučko, 2 stroka česna, 2 jajci, 2 žlici skute, 5 žlic moke, drobno narezan peteršilj, sol, poper, olje za pečenje.

Prilava: Bučko olupimo, naribamo, posolimo in jo pustimo stati 1 uro. Nato jo dobro ožamemo, dodamo ji pretlačeno skuto, moko, strt česen, peteršilj, jajci, sol, poper ter vse skupaj dobro premešamo. Iz mase oblikujemo polpete in jih na vročem olju spečemo.

Bučke v ponvi

Potrebujemo: 1 kg bučk, 1 žlica kisa, 4 žlice olja, 4 stroke sesekljane česna, 1 sesekljan paradižnik, sol, poper.

Prilava: Mlade bučke (cukete) operemo, narežemo na kocke, osolimo in dodamo kis. Malo jih ožamemo, denemo jih na vroče olje in premešamo. Ko posteklenijo, dodamo česen, poper in na kocke narezan paradižnik. Dušimo 15 minut in potresemo z drobno narezanim peteršiljem.

Krompirjevi paketki

Besedilo in fotografiji: Petra Mekiš, Tea Pucer - T'šica, Živa Novak (RJS Izola)

Sestavine: krompir, materina dušica, korenje, čebula, sol

Potrebščine: nož, aluminijasta folija, lopata

Čas priprave: po občutku

Rok sestavlja dneveni meni: Krompirjevi paketki se odlično podajo k piščancu po havajsko, ki je bil predstavljen v junijski številki Tabora!

Krompir in korenje operemo ter ju skupaj s čebulo zrežemo na kolobarje. Sestavine naložimo na kos folije, ki je dovolj velik, da bomo lahko krompirjeve kolobarje vanj zavili. Posolimo, na vrh natrgamo materino dušico ali drugo podobno zelišče, ki ga najdemo v bližini.

Aluminijasto folijo ovijemo okoli krompirja, da dobimo paketke in jih položimo v žerjavico. Nasvet: paketke najlažje vzamemo iz žerjavice z lopato. Pripravimo lahko več manjših paketkov, tako se bo krompir lažje spekel. Otroci si jih lahko pripravijo po skupinah, saj nekateri ne marajo korenja, materine dušice, čebule, kuhanje pa jim bo v večje veselje, če bodo lahko sami izbrali sestavine.

Recept so nam poslale izolske tabornice, ki so si s tem prislužile naziv taborniških kuharskih mojstric. Kaj pa v tvojem rodu, se na ognjišču kuha kaj slastnega? Pošlji nam recept in fotografije priprave jedi na revija.tabor@taborniki.si in postani tudi ti kuharski mojster!

Epilepsija

Besedilo in fotografija: Jure Ausec - Bajs

Čeprav je epilepsija ena izmed najpogostejših nevroloških bolezni, je v družbi še vedno tabu. Ker je bolezen prisotna predvsem pri otrocih (in starostnikih), je prav, da ji namenimo nekaj besed.

Do **razvoja epilepsije** pride zaradi motnje delovanja možganskih celic, ko se v možganih pojavi pretirano električno proženje živčnih celic. Najpogosteje se izraža z močnimi mišičnimi krči, izgubo zavesti in nenadnim spremenjenim vedenjem. Vzroki v večini primerov niso povsem znani, zato je epilepsijo težko zdraviti. Običajno poskušajo zdravniki z zaviralci, ki preprečujejo pretirano vzdraženje nevronov in tako preprečijo napade. Pri teh zdravilih je pomembno, da jih bolnik redno jemlje, zato spada epilepsija med bolezni, ki jih morajo starši nujno sporočiti vodnikom in vodstvom akcij.

Če pride do **epileptičnega napada**, pravzaprav ne moremo storiti kaj dosti. Pomembno je, da v okolici bolnika odstranimo vse predmete, na katerih bi se lahko poškodoval. Bolnik med napadom pogosto pade na tla ali izgubi zavest, zato ga poskušamo ujeti, da se pri padcu ne poškoduje. Če je bolnik na tleh, mu pod glavo podložimo svoje roke, da ne bi z glavo udarjal ob tla. Tako preprečimo dodatne poškodbe. Nikoli bolniku ne dajemo v usta raznih krp ali gaz, kot večkrat zmotno slišimo! Bolnik se bo morda res ugriznil v jezik, vendar gre za mile poškodbe, ki niso

vredne tveganja, da bi bolnik zaradi tujka v ustih bruhal, ga pogoltnil ali nas celo ugriznil. Prav tako bolnika nikoli ne tiščimo k tlom! Bolnika moramo ves čas napada spremljati, po napadu pa preveriti zavest in življenjske funkcije. Bolnika po napadu premaknemo v stabilni bočni položaj. Navadno si bolniki po nekaj minutah povsem opomorejo - takega bolnika ni potrebno peljati na pregled k zdravniku.

Nujno pa moramo do zdravnika, če:

- se je napad pojavil prvič,
- je napad trajal več kot 5 minut,
- je bolnik vidno zmeden, dezorientiran, ne odgovarja logično na naša vprašanja,
- gre za nosečnico,
- so vidni znaki poškodb,
- se napadi pojavijo večkrat zaporedoma.

Epileptični napad je lahko znak hudih možganskih poškodb ali bolezni, zato ga ne smemo jemati preveč zlahka. Po drugi strani pa ni epilepsija nič tako nevarnega, da bi nas moralo pretirano skrbeti, še posebno, če je nekdo znan epileptični bolnik in lahko napad pričakujemo. Najpomembneje je torej, da poskrbimo, da si bolnik čim hitreje opomore.

Bolniku, ki leži na tleh, zavarujemo glavo, da ne bi z njo udarjal ob tla. Foto: Jure Ausec

Rok sodeluje: Se še spomniš, kaj se vam je letos pripetilo na taboru? Strni poškodbe v seznam in ga pošlji na saraknep@gmail.com ter s tem pomagaj pripraviti statistiko taborniških poškodb. Tako bomo lahko bolj ciljno usposabljali vodnike in izboljšali varnost na naših akcijah. Hvala, ker pomagate!

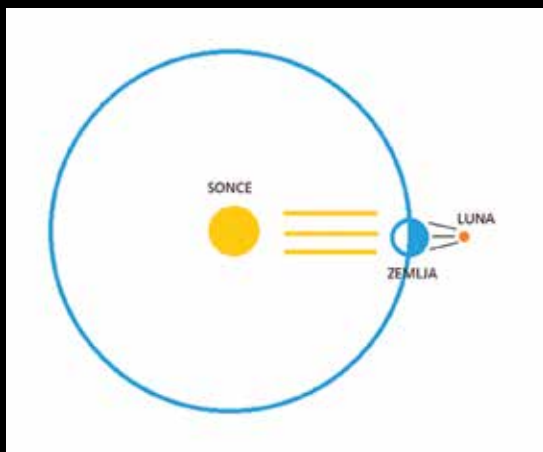

Besedilo: Primož Kolman

Popolni Lunin mrk

Popolni Lunin mrk je dokaj redek pojav, posebno če ga želimo opazovati večkrat zapored z istega kraja. Nazadnje smo popolni Lunin mrk lahko opazovali iz Slovenije leta 2011, naslednji pa bo viden šele 27. julija 2018.

Vendar bo tokratni popolni Lunin mrk nekaj posebnega. Nastopil bo v noči s **27. na 28. september**, prav takrat, ko bo Luna videti največja. Luna namreč okoli Zemlje kroži po elipsi in ta jo ob vsakem obhodu enkrat ponese najbližje Zemlji. Tej točki pravimo **perigej**. Tokrat popolni Lunin mrk nastopi natanko takrat, ko je Luna v perigeju, zato bo Luna prav na to noč videti največja. Ko je Luna v perigeju, je od Zemlje oddaljena 356.410 km, ko je v **apogeju**, torej, ko je najbolj oddaljena, pa znaša razdalja 406.740 km. Razlika v razdalji torej znaša dobrih 50 tisoč kilometrov. Razliko navidezne velikosti Lune z lahkoto opazimo že s prostim očesom.

Lunin mrk nastopi, ko Luna vstopi v Zemljino senco.
Slika: Primož Kolman

In kaj je **Lunin mrk**? Luna kroži okrog Zemlje, Zemlja pa okrog Sonca. Od teh treh teles edino Sonce seva svojo lastno svetlobo, Zemlja in Luna pa sta zgolj osvetljena od nje. Vsako telo, ki je osvetljeno, meče senco, ki je obrnjena stran od vira svetlobe, torej Sonca. Ko Luna kroži okoli Zemlje, sem in tja zaide v Zemljino senco. Posledica je delna ali popolna zatemnitev Lune. Pojavu pravimo Lunin mrk. Če gre za popolno zatemnitev, govorimo o popolnem Luninem mrku. Lunin mrk nastopi le ob polni luni, kar je povsem logično, saj se morajo ob mrku Sonce,

Zemlja in Luna postaviti v eno linijo. To, da gre letos za mrk "mega polne Lune" pa je izredna redkost, zato ga nikar ne zamudite.

Mrk bo viden vse od Srednjega vzhoda, iz Evrope, Afrike in Amerike pa vse do Aljaske, torej iz vseh krajev na Zemlji, od koder bo to noč v času mrka Luno možno videti. Luna ob popolnem mrku ne izgine popolnoma, pač pa **sveti rjavordeče**. To je zato, ker ima Zemlja atmosfero, skozi katero prodirajo sončni žarki s sicer zakritega Sonca.

Začetek mrka bo iz Slovenije **viden šele v drugi polovici noči**, saj bo Luna v poldnevno začela vstopati šele nekaj po 2. uri ponoči. Takrat skoraj ne bo kaj opaziti, razen da bo vzhodna (leva) stran Lune rahlo otemnjena. Bolj zanimivo dogajanje bo od 3. ure in 7 minut naprej, ko bo Luna pričela toniti v Zemljino senco. Takrat bo Luna že na jugozahodni strani neba. Če boste pogledali Luno z daljnogledom, boste opazili, da Zemljina senca na njej ni ostra, kar je še en dokaz, da ima Zemlja atmosfero. Od 4. ure in 11 minut pa vse do pol šestih zjutraj bo Luna popolnoma zasenčena in bo svetila v rjavordeči barvi. Potem pa, ko bo le še 20 stopinj nad jugovzhodnim obzorjem, bo Luna začela zapuščati Zemljino senco, ki jo bo dokončno zapustila ravno, ko bo zapustila nočno nebo na zahodu. Na nasprotni strani - na vzhodu pa bo prav takrat vzšlo Sonce.

Luna v času popolnega mrka sveti rjavordeče.
Vir: Wikimedia Commons

Taborniki na jamborejih

Besedilo: Miha Bejek

Prvi svetovni skavtski jamboree je sir Robert Baden-Powell organiziral leta 1920 v Londonu. Žal nimamo podatka, ali se je tistega dogodka udeležil tudi kakšen Slovenec. Vemo pa, da se v 95-letni zgodovini jamborejev slovenski taborniki vsaj zadnjih 25 let redno udeležujemo teh največjih taborniških dogodkov na svetu. V arhivih Tabora smo izbrskali nekaj zanimivih podatkov.

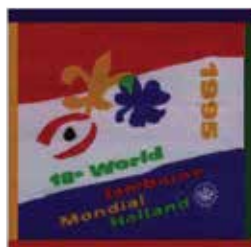
Avstralija 1988-1989

V Avstralijo se je na jamboree odpravila takrat še jugoslovanska delegacija, ki so jo sestavljali samo slovenski taborniki. Na prostoru jamboreeja so takrat lahko taborili samo polnopravni člani Svetovne skavtske organizacije (WOSM), ostali so lahko prišli le na obisk. Ker Slovenija oziroma Jugoslavija ni bila članica, slovenski taborniki torej niso bivali "na jamboreeju", so ga pa obiskovali vsak dan med 9. in 17. uro.

Ker Avstralija leži na južni polobli, se je jamboree odvijal v času naše zime - seveda v tamkajšnjem poletju. Začel se je na zadnji dan decembra in končal v januarju, tako da so udeleženci skupaj praznovali vstop v novo leto.

Južna Koreja 1991

Osamosvojitve Slovenije in Hrvaške ter vojna, ki je sledila, bi skoraj preprečili slovensko udeležbo na jamboreeju. Pa vendar sta dva tabornika iz Mute v napetih razmerah uspela priti v Beograd, od koder je v Azijo poletela šestčlanska jugoslovanska odprava - odprava države, ki v praksi ni več obstajala. Marsikdo na jamboreeju zato kar ni mogel verjeti, da so lahko skupaj na odpravi predstavniki različnih (politično sprtih) jugoslovanskih republik. A to je le še en dokaz o preseganju razlik in o skupnih vrednotah, na katerih temelji taborništvo.

Nizozemska 1995

To je bil prvi svetovni skavtski jamboree, ki se ga je Slovenija lahko udeležila kot polnopravna članica svetovne skavtske družine (v WOSM smo bili namreč sprejeti 15. septembra 1994). V primerjavi s prejšnjimi jamboreeji je bil ta precej bližje, tako da je na Nizozemskem slovenska odprava štela kar šest čet s po 40 člani. Šlo je za skupno odpravo ZTS in ZSKSS, saj so v skladu s posebnim sporazumom katoliški skavti imeli možnost osebne včlanitve v WOSM in s tem tudi pravico do udeležbe na svetovnem skavtskem jamboreeju.

Čile 1998-1999

Slovenska odprava je bila kljub dolgi poti do Čila izjemno velika - v Južno Ameriko je šlo skoraj 300 udeležencev. Po jamboreeju so udeleženci izračunali, da je odprava v slabem mesecu premagala kar 28.000 km poti - to je skoraj tri četrt poti okoli Zemlje!

Član slovenske odprave je bil tudi Miloš Miovič, s 87 leti najstarejši udeleženec jamboreeja v Čilu. Bil je prijavljen že na 3. svetovni skavtski jamboree leta 1929, a tedaj v Anglijo zaradi bolezni ni odpotoval. V Čilu se mu je torej po 70 letih izpolnila dolgoletna želja doživeti srečanje tabornikov z vsega sveta.

Tajska 2002-2003

Na svetovni jamboree na Tajskem se je odpravilo le 39 slovenskih udeležencev. Tako kot v Avstraliji in Čilu so tudi tu udeleženci jamboreeja skupaj pričakali novo leto, ki je bilo zaradi izjemne tajske vročine nekaj povsem drugega kot v domovini. So pa domiselni taborniki praznovali kar dvakrat: najprej opolnoči skupaj z ostalimi udeleženci jamboreeja, nato pa še ob 6. uri zjutraj (po tajskem času), ko so v leto 2003 vstopili tudi njihovi prijatelji doma v Sloveniji, kjer je ura ravno odbila polnoč.

Anglija 2007

Ob 100-letnici skavtskega gibanja se je 40.000 tabornikov z vsega sveta zbralo tam, kjer se je vse začelo, v Angliji. Če smo bolj natančni, se je leta 1907 začelo s taborjenjem skupine dečkov na otoku Brownsea, a na njem pač ni prostora za jamboree takšnih razsežnosti. Kljub temu je slovenska odprava pred povratkom domov obiskala tudi ta prelepi otok.

Najstarejši udeleženec je bil tudi na tem jamboreeju slovenski tabornik Miloš, ki je bil s 96 leti skoraj tako star kot samo skavtsko gibanje, s svojo energijo in dobro voljo pa je poosebljal živahnost in optimizem gibanja, ki je stopilo v drugo stoletje svojega delovanja.

Švedska 2011

Pet avtobusov je odpeljalo 261 udeležencev slovenske odprave na jamboree na sever Evrope. A pot do tja ni bila kratka, saj je trajala kar dober teden dni, udeleženci pa so v tem času med drugim obiskali tri evropske prestolnice: Berlin, Kopenhagen in Stockholm, ter skavtski center na otoku Vassaro.

Seveda je bilo to potovanje po tujih deželah le uvod v nekaj mnogo večjega. Na jamboreeju na Švedskem se je namreč zbralo 40.000 udeležencev iz rekordnega števila držav - 169. Takšno priložnost za sklepanje prijateljstev z vrstniki z vsega sveta bi 261 slovenskih udeležencev jamboreeja težko doživelo izven taborniškega gibanja. V tako pisani mednarodni družbi se poleg tabornikov znajdejo le še športniki na olimpijskih igrah.

Slovenska odprava na letošnji jamboree na Japonskem je štela 94 članov. Foto: Pija Šarko

Rutke, riž in rajžanje

23. jamboree na Japonskem

Besedilo: Urša Primožič, fotografije: Pija Šarko

Kraj: Kira-hama, prefektura Yamaguchi, Japonska

Trajanje: 28. julij - 8. avgust 2015 (12 dni)

Trajanje slovenske odprave: 17. julij - 14. avgust 2015 (29 dni)

Moto: Wa ali duh enotnosti

Z avtobusom, polnim tabornikov, se ustaviš na bencinski črpalki in tam srečaš angleške in japonske tabornike. Pa ti za hip ni jasno, kako si lahko srečal ravno tabornike na neki zakotni bencinski črpalki na Japonskem. Ah, seveda! Saj je čisto logično! Vsi potujemo na triindvajseti svetovni skavtski jamboree. Po obisku stranišča in zaužitem sladoledu se s kokakolo, kupljeno na avtomatu vrneš nazaj na avtobus, kjer te pričaka zanimiva slika. Večina ljudi se takoj po povratku odpravi nazaj spat (seveda za naslonjalo uporabijo svojega soseda), nekaj malega pa se najde takih, ki poprimejo za kitaro in pojejo raznorazne pesmi. Usedeš se in predno zaspiš pomisliš: "Že toliko skupnega je za nami, pa sploh še nismo prišli na jamboree!"

Odkrivanje Japonske

Naš obisk Japonske je bil sestavljen iz treh delov: odkrivanja Japonske, jamboreeja in Ho-Ho-ja. Začeli smo na letališču Jožeta Pučnika in po dveh urah vožnje z letalom, postanku v Istanbulu, še enajstih urah vožnje z letalom, vožnji z avtobusom z letališča v Osaki do hostla v Kyotu smo le prišli do zaslužene udobne postelje. Vendar časa za počitek ni bilo veliko, saj smo že naslednji dan začeli raziskovanje s polno paro. Videli smo velika mesta kot Kyoto, Osako, Hirošimo, manjša mesta kot Nara in Kurashiki, občutili pa smo tudi podeželsko življenje, saj smo preživeli tri noči sredi gozda samo v bližini riževih polj in templja.

Daleč najbolj **značilni za Japonsko** so templji in gradovi, ki imajo zavihano streho. Pa tudi vrata tori, ki smo jih videli ob različnih priložnostih, še posebej pri svetišču Fushimi Inari, kjer so bila postavljena čez celo pot vse do vrha hriba, in na Miyayimi, kjer je njihova ogromna različica stala v vodi.

Vlaga je zelo visoka, zato je bil tudi občutek vročine večji. Kaj hitro smo se naučili, da je klima na avtobusih in v veleblagovnicah zelo priročna, saj je bil to edini način, da smo se vsaj malo ohladili. Ob koncu pa smo ugotovili, da imajo tako velike temperaturne razlike tudi svojo slabost, saj se je nekaj udeležencev prehladilo.

Najbolj nas je presenetilo, da so **Japonci** tako prijazen narod. Vsak na ulici bi nam z veseljem pomagal, če bi le znal kaj angleško. So pa tudi precej staromodni, saj kljub precejšnjemu tehnološkemu napredku ostajajo pri starih običajih.

Na vseh vogalih mest so bili **avtomati s pijačo**. Ob koncu odprave, ko so nam že presedali voda in rehidracijski praški, nam je prešlo v navado, da smo si kupovali pijače na avtomatih (0,5 l kokakole je 160 ¥ oz. 1,17 €).

Edino, kjer so Japonci bolj napredni kot zahodni svet, so **stranišča**. Njihova navadna straniščna školjka pride v paketu z najrazličnejšimi gumbi kot na primer gumbom za umivanje, gumbom, ki predvaja zvoke vode, in gumbom, ki segreje školjko. Naši obiski stranišča so bili prav zaradi tega veliko bolj zabavni.

Ugotovili smo tudi, da imajo Japonci radi **živali**. Tako radi, da jih naseljujejo na najrazličnejše kraje. Tako se recimo v Nari po celem mestu sprehajajo jeleni vseh velikosti. Ogledali pa smo si tudi opičji park in zajčji otok. Tukaj je izpostavljenih samo nekaj cvetk našega raziskovanja Japonske, zato za kakšno daljšo obnovo pocukajte za rokav katerega od udeležencev.

Zanimivosti

- Jamboree je obiskalo 94 Slovencev (7 vodnikov, 63 udeležencev, od tega 40 deklet, 5 članov vodstva in 19 članov mednarodnega osebja).
- Od 5000 anketiranih je bilo 98 % zadovoljnih z jamboreejem, na vprašanje, kdo predstavlja ostala 2 % pa poznamo veliko možnih odgovorov.
- Slovenci smo večerjali s kar 7 različnimi narodi.
- Evakuacijski hrib za v primeru tajfuna je bil visok le 19,8 m.
- Rekordna temperatura, ki smo jo občutili zaradi vlage je bila 52 °C.
- Naša pot iz Hirošime na Brnik je, z vsemi postanki, trajala 39 ur 27 minut in 14 sekund.

Wa: duh enotnosti

Jamboree je kot taborniško mesto, ki je svet v malem. Na majhnem območju lahko srečaš več kot roo različnih kultur, načinov življenja in razmišljanja. In Japonci so se posebej potrudili ter za nas zgradili ploščad na morju, ki je bila velika približno 4,5 km². Na njej se je skrivalo vse od šotorov in supermarketov do pokritega bazena in ogromnega igrišča z dolgim toboganom in podzemnim tunelom.

Prostor za Jamboree je bil razdeljen na 4 velike "hube", ki so se imenovali po straneh neba. Trije so bili namenjeni udeležencem, en pa mednarodnemu osebju in vodjam kontingentov. Večji tabori so se delili na četrtine, "sub campe", poimenovane po japonskih gorah. V teh so pa bili tabori ali celice mnogih nacionalnosti in vsaka izmed njih je štela 40 taborečih. Slovenci smo bili v "Western hubu" in ker smo zapolnili eno celico in tri četrtine, smo v drugi celici sobivali s Sanmarinci.

Na otvoritveni ceremoniji se je zbralo vseh 33.800 taborečih. Že naslednji dan pa smo začeli z **aktivnostmi**. Veliko jih je bilo zunaj tabornega prostora. Vsak dan je bil posvečen drugi temi: znanosti, kulturi, globalni razvojni vasi, lokalni skupnosti, miru pa tudi vodnim aktivnostim.

Ker je tekem jamboreeja potekala **70. obletnica bombardiranja Hirošime**, je bil velik poudarek na miru in življenju v enotnosti. V sklopu programa miru smo obiskali Hirošimo in ta dan se nas je večine tudi najbolj dotaknil, saj smo šele s tem res začutili,

kako pomemben je mir na svetu. 6. avgusta je ob 8.15 za eno minuto zavladała tišina na celem jamboree prostoru in s tem smo se posvetili padlim v Hirošimi. Imeli smo tudi posebno priložnost in čast, da sta se lahko dva slovenska delegata udeležila spominskih dogodkov v Hirošimi in Nagasakiju.

V prostem času smo pohajkovali po **tabornem prostoru** in spoznavali nove prijatelje s celega sveta. V predstavitvenih šotorih držav smo spoznali, kako delujejo taborniki drugje po svetu in kje bodo naslednji mednarodni tabori. V eni od con smo lahko vsak dan sodelovali pri obredih različnih veroizpovedi in se naučili veliko novega.

Na polovici jamboreeja smo imeli tudi **kulturni dan**. Jutranja prireditev je bila posvečena drugačnosti, na kateri so udeleženci različnih veroizpovedi nastopili s pesmijo ali govorom, posvečenim njihovi veri. Čez dan smo bili prosti in smo hodili od države do države in pokušali njihovo hrano. Ta dan smo Slovenci pripravili tipično slovensko jed, mlečni riž. Zvečer pa nas je čakal arena šov, posvečen japonski kulturi, vrhunec katerega je bil akrobatski letalec, ki je v zraku zarisal znak jamboreeja.

Jamboree se je zaključil še preden smo lahko spoznali vse, ki smo jih želeli, dobili vse zanimive rutke in našitke, videli vsak kotiček tabornega prostora ... Vendar če bi želeli res vse to, bi morali ostati tam celo leto. Tako smo se polni vtisov in novih izkušenj podali še na zadnji del naše dogodivščine.

Ho-Ho

Bili smo prvi v zgodovini slovenskih odprav, ki smo se udeležili Ho-Ho-ja (ali home hospitality). Dve noči smo preživel pri domačinih, kjer smo z njimi živeli njihova običajna življenja.

Z Ulo Dremel sva imeli izjemno srečo, da je najina gostiteljica Tomoko govorila tekoče angleško. Tako se je celotna družina trudila s polomljenimi angleškimi izrazi. Dva dneva ob spoznavanju družine in mesta Okayama sta hitro minila, vsi pa si bomo najbolj zapomnili potico, ki sva jo z Ulo spekli za družino, saj je bila slika potice v prospektu o Sloveniji (ki smo ga gledali 2 uri) čisto preveč mamljiva.

Mojca Čebul (RPG), vodnica

Bivanje pri družini Miyamoto je bil eden meni ljubših delov potovanja. Z Injo sva še od bližje spoznali, kako pristrčen, miren, vljuden in ustrežljiv narod so. Spoznali sva njihovo tradicionalno kulturo z obiskom svetišča in poizkušanjem hrane pa tudi moderno, popularno stran. Z japonskimi vrstniki smo namreč obiskali karaoke in se slikali v posebnem stroju, ki je najina obraza spremenil v čisto japonska.

Minca Herlec (RSA), udeleženka

Zahvala in vabilo

Seveda pa ta ogromna dogodivščina ne bi bila mogoča brez določenih oseb. Zato hvala Blondiju in Emilu, da sta dala svoj čas in voljo v organizacijo odprave, hvala Janu, ki je poskrbel, da smo videli same zanimive stvari na Japonskem, hvala Urši, da smo vsi prišli nazaj celi in zdravi, hvala vodnikom, Siršu, Mojci, Uli, Juretu, Šmitu, Nini, Nuši, da so nas krotili tudi v najhujših časih, in hvala vsem udeležencem jamboreeja in odprave, saj brez njih ne bi doživeli Japonske v taki meri, kot smo jo.

Naslednji jamboreea se bo odvil leta **2019** v **Zahodni Virginiji v ZDA**. Mi bomo lahko šli tja samo še kot vodniki ali osebje, zato polagamo na srce vsem, ki boste imeli priložnost, da se udeležite naslednjega jamboreeja kot udeleženci: izkoristite jo, saj je to neponovljiva izkušnja, ki ostane z vami do konca življenja.

Domačini so nas pričakali z napisy v slovenščini: "Dobrodošli v Okayami!" Po uvodu smo se po parih razdelili med družine. Nihče ni vedel, kaj pričakovati. Z družinami smo se odpeljali v naše novo domovanje. Naju z Maksom so nastanili v radicionalni japonski sobi, ki ima po tleh tatami [blazine], okoli pa papirnate stene z drsnimi vrati. Takoj so nama ponudili pranje perila in prho, pa tudi postregli so nama, čaj in breskve, ki so pri njih zelo cenjene in drage. Zelo so ustrežljivi in prijazni, tako da sva jim to prijaznost stežka vračala. Predstavila sva jim Slovenijo in Evropo, ki je ne poznajo dobro. En večer smo se dve uri pogovarjali o naši hrani, kulturi in o Kekcu, ki jim je bil še posebej zanimiv. Čez dan smo pohajkovali po mestu, ki je približno enako veliko kot Ljubljana. A za njih je to bolj podeželsko mesto, pravijo. Ko smo se poslavljali, je prišla tudi stara mama in nama, kot Japonci to rečejo ob slovesu, dejala: "Hope to see you again". Ho-Ho je bila ena najbolj pristnih in prijetnih izkušenj na potovanju.

Martin Podbregar (RKV), udeleženec

Zdravo, begunci!

Besedilo: Tea Derguti, fotografija: Matic Zorman

Aktualna begunska kriza se nas je zadnji mesec dotaknila bolj kot poročila zadnjih let s Sredozemlja. Morda zato, ker prihaja val beguncev, ki trenutno zaseda parke po Srbiji, Makedoniji in Grčiji, vedno bliže Sloveniji. Tu naj bi bili že ob izidu prve jesenske številke Tabora. Bomo taborniki ponudili roko in s svojimi bogatimi izkušnjami, znanjem in opremo pomagali soljudem, ki bežijo pred vojno, ali se bomo kot nekatere druge države obrnili stran in počakali, da se begunci po večtedenskem pešačenju brez kakršnega koli imetja znajdejo po svoje? Z Maticem Stergarjem, tajnikom Zveze tabornikov Slovenije, smo spregovorili o tem, kako se na sprejem beguncev pripravljamo v ZTS.

Kakšno je stališče ZTS do migracij, ki bodo verjetno kmalu dosegle Slovenijo?

Zelo jasno. Ljudem je potrebno omogočiti humane razmere. So v velikanski stiski in najmanj, kar lahko naredimo, je to, da jim omogočimo, da se najejo, naspijo, so oblečeni in se počutijo sprejete. Zakaj so prišli in kaj bo z njimi, so velika vprašanja, pred katerimi si ne smemo zatiskati oči. Ampak najprej je potrebno poskrbeti za soljudi. Rad bi spomnil, da to niti ni uradno stališče ZTS, ampak pravzaprav "uradno osebno stališče" vsakega tabornika.

“ Zakaj so prišli in kaj bo z njimi so “velika” vprašanja, pred katerimi si ne smemo zatiskati oči. Ampak najprej je potrebno poskrbeti za soljudi.

Kako, kje, v kakšnih okvirih bi se Zveza lahko angažirala?

Taborniki smo tvorni del Sistema za zaščito in reševanje Republike Slovenije, kjer sodeluje s svojimi enotami za postavitve in vodenje zasilnih prebivališč. V tem okviru se bomo najprej odzvali. Kakšnih solo taborniških iniciativ si ne moremo privoščiti, ker za to nismo pristojni, predvsem pa je prenevarno. Zelo močni pa smo tudi pri skupinskem delu z otroki in mladimi, zato se bomo lahko kasneje, v kolikor se bo pokazala potreba, zelo dejavno angažirali pri integraciji. Naš sistem vrednot in dela je povsem skladen s tem in bo lahko tudi odlična popestritev našega programa za mlade.

Se je zveza odzvala tudi v prejšnjih migracijah, ko so prihajali ljudje iz republik bivše Jugoslavije?

Odziv na hud potres na Tolminskem v drugi polovici 70. let so bili prvi poskusi vzpostavitve strukturiranega in učinkovitega Sistema za zaščito in reševanje. Taborniki smo zraven že od začetka. Sistem kot ga poznamo danes je star 20 let, taborniki pa smo bili odzivni in dejavni pri vsaki od kriz, vključno z omenjeno bosansko, ob kateri smo zbirali opremo in šotore in postavili zasilno prebivališče.

Morda veš, kako in če se tega lotevajo skavtske organizacije v tujini?

Žal nimam tega podatka. Vem, da (vsaj po Evropi) nacionalne skavtske organizacije praviloma niso vključene v Sisteme za zaščito in reševanje v svo-

jih državah, tako da njihova dejavnost ni vnaprej tako strukturirana in sistemsko umeščena. Sem pa prepričan, da ne bodo stali križem rok. To vprašanje je še ena priložnost, da izpostavim odlično prakso, ki jo imamo v Sloveniji in jo lahko prenesemo našim prijateljem po Evropi.

Našo pomoč bo verjetno potrebno uskladiti z državno - je ZTS že začela delati na tem?

Seveda. Na lastno iniciativo smo s pobudo kontaktirali Urad za zaščito in reševanje RS kot pristojne za sistem, v katerem smo. Prav tako smo kontaktirali Direktorat za upravne notranje zadeve, migracije in naturalizacijo Ministrstva za notranje zadeve kot koordinatorja na državni ravni. Vzporedno pa smo kontaktirali tudi vodjo kabineta na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti s pobudo za sistemsko pomoč pri delu z otroki in mladimi.

Kako so se odzvali na našo pripravljenost?

Vsi po vrsti so bili hvaležni za naše pobude.

“ Vsi skupaj smo lahko zelo čuječni in pripravljeni priskočiti, ko se bodo pojavile konkretne potrebe.

Kako lahko pomagamo posamezniki, rodovi?

Jaz vidim priložnosti na več nivojih. Ekipe v sestavi enot ZTS PZP se bodo v kar največjem številu odzvale na poziv in pomagale pri postavitvi in vodenju zasilnih prebivališč, če bo do take akcije prišlo. Vsi skupaj smo lahko zelo čuječni in pripravljeni priskočiti, ko se bodo pojavile konkretne potrebe. Dejstvo pa je, da velika večina naših članov ne bo prišla v poštev neposredno, preko fizične pomoči. Vsi lahko vzamemo to begunsko krizo kot izziv za osebno rast: s pomočjo vodnikov in vodstva, med sabo, s starši, prijatelji ... se lahko veliko pogovarjamo in razmišljamo o stvareh, ki se dogajajo okrog nas, jih osmislimo in si ustvarimo odnos do njih. Val beguncev je še kako velika priložnost za vse tabornike, da ustvarimo boljši svet!

SCOUTS
Taborniki ustvarjamo boljši svet

Taborniška akademija

Zadnja leta smo po en oktobrski vikend namenili informiranju in poglobljanju v aktualne teme, temu smo rekli Tabolatorij. Tokrat pa se bo **med 2. in 4. oktobrom** na **Srednji gozdarski in lesarski šoli Postojna** odvila prva Taborniška akademija. To bo 3-dnevni dogodek, namenjen **vsem aktivnim prostovoljcem** (PP in starejši), predvsem pa **načelnikom in starešinam** rodov ter območij, katerim udeležbo še posebej svetujemo. S tem želimo povečati dvosmerni pretok informacij ter učinkovitost sodelovanja struktur ZTS. Želimo tudi zmanjšati obremenitev, ki jo velika količina novih informacij predstavlja za marčevsko skupščino. Sobotni program Taborniške akademije bo potekal v dveh sklopih:

Dopoldanski sklop (izbere se 1 tema):

- GG Pustolovščina: Temne sile se zbirajo ...
- Dej mi neki za delat'!
- Show Me The Money!
- Naredimo piz***ijo
- Taborniško in osebno, prosim!

Popoldanski sklop (izbereta se 2 temi):

- Kdo se boji črnega fonda?
- Ko zapoje šiba ... Na bonbončka!
- Klasična povišica: Dej še to nared'!
- Igre: (Ne)šolsko norišče
- Oblikuj po svoje!

V nedeljo se bo ob 9. uri pričel **kolegij načelnika ZTS**, kjer bomo poročali o delu IO ZTS, se pogovarjali o Temelnjem dokumentu o duhovnosti, Prostovoljskem kodeksu in evidentiranju prostovoljnih delovnih ur ter predstavili novo bazo članstva, čas pa bo tudi za vprašanja in pobude udeležencev. V tem času bomo ponovili nekatere od sobotnih delavnic.

Prijavite se lahko **do 25. 9.**, prispevek udeležencev pa znaša 15 EUR na osebo. Več o tem si lahko preberete na Stenčasu.

Spremenjene propozicije ROT-a

Izvršni odbor ZTS je na 7. redni seji sprejel sklep o dopolnitvi **27. člena propozicij ROT-a**, ki govori o prehodu minskega polja. Pred odhodom na tekmovanje si ga pozorno preberite!

Prijavi se na Roverway!

Prijave na Roverway 2016 v Franciji se pričnejo **15. septembra** in bodo prvič potekale preko novega informacijskega sistema baze članstva. Več o prijavi najdete na spletni strani odprave.

Obletnica vstopa ZTS v WOSM

15. septembra mineva 21 let od včlanitve ZTS v Svetovno organizacijo skavtskega gibanja (WOSM), ki je danes konfederacija 162 nacionalnih skavtskih organizacij.

Naj prostovoljci leta 2014

Na natečaju Mladinskega sveta Slovenije Naj prostovoljec leta 2014 je tabornik **Grega Matavž** prejel naziv Naj mladinski voditelj, ki si ga je prislužil z več kot 17-letnim aktivnim delom, v zadnjih letih pa je največ prispeval k oživitvi taborništva na Koroškem. Naj prostovoljec v kategoriji nad 30 let je postal **Gašper Rupnik**, ki je ob žledu deloval kot pobudnik in vodja Kriznega centra v Postojni. Ključno priznanje za kolektivno delo pa smo taborniki prejeli za Naj prostovoljski projekt, **Obnovimo slovenske gozdove**. Naše delo je pomembno!

Zaključna prireditev Naj prostovoljec leta 2014 je potekala junija na Brdu pri Kranju. Foto: Jaka Fortuna

Mednarodna aktivnost

Zbralo: Uredništvo

Rodove smo tokrat povprašali, kako vzpodbujajo svoje člane pri raziskovanju tujih dežel in koliko stika imajo s tujimi taborniki.

Rod Hudi potok Šmartno ob Paki, zanj Sara Rogel

V mednarodno aktivnost v našem rodu še nismo popolnoma vpeti, smo pa začeli opazovati, da se pri naših tabornikih pojavlja vedno večja želja po potovanjih, odkrivanju novih kultur ter spoznavanju novih ljudi.

Ker smo relativno mlad rod, smo se bolj usmerjali v delovanje in povezovanje, timsko delo in motivacijo med člani, letos pa se je želja po mednarodni aktivnosti začela počasi tudi uresničevati. Že nekaj let opazujemo druge rodove v Sloveniji, kako se udeležujejo raznih izmenjav, taborjenj v tujini, kar nam je dalo dodaten zagon pri osnovanju ideje in celotnega projekta. Ravno zaradi te mednarodne neaktivnosti v rodu sem si letos na tečajju za vodje izbrala projekt z naslovom Mednarodna izmenjava PP+ kluba. Izmenjava bo temeljila na tem, da si vodniki sami organizirajo pot, kaj želijo na tej poti videti in kako želijo potovati. S to izmenjavo bi radi dosegli, da tudi PP+ klub v našem rodu dobi avanturo in doživetje, ki si ga zasluži za vse dosedanje delo in trud, ki so ga vložili. V planu že imamo tudi druge vrste mednarodne aktivnosti, a bomo šli korak za korakom in najprej uspešno izpeljali že načrtovano izmenjavo.

Rod Črni mrav Ljubljana, zanj vodstvo rodu

Mednarodne aktivnosti se nam zdijo pomembne predvsem z vidika novih izkušenj in poznanstev ter kot motivacija za udeležence, saj take akcije pogosto prinesejo veliko novih idej.

Zakaj je torej udeležba naših članov na večjih mednarodnih akcijah bolj skromna, pa čeprav zanimanje za te dogodke obstaja in je udeležba članov s strani vodstva vedno podprta? Pogost vzrok je cena, stroški pri marsikateri akciji čez mejo hudo narastejo. Razlog je morda tudi v tem, da udeležba zahteva več samoiniciativnosti, saj nihče iz vodstva aktivno ne promovira takih aktivnosti, torej se morajo udeleženci v veliki meri sami pobrigati za dodatne informacije in prijavo.

Obstajajo tudi lažji načini mednarodnega sodelovanja, na primer obisk tujih skavtov na našem taborjenju. Taki dogovori na žalost večinoma spodletijo. Letos na primer nismo našli nobene pametne rešitve, kako na naš mali tabor, natlačen s 60 taborečimi, sprejeti še 40 francoskih skavtov ...

Zanimanje za mednarodno aktivnost vsekakor je, morda pa bi morali posameznikom predstaviti pozitivne strani mednarodnih akcij, da se znebimo strahu pred neznanim.

Rod srebrnih krtov Idrija, zanj vodstvo rodu

Naši člani so se v preteklih letih udeleževali mednarodnih akcij, kot sta jamboree in Roverway, kjer so spoznali francoskega tabornika, ki je potem par let obiskoval naša taborjenja, bili smo na Techuani, kot edini predstavniki skavtskih organizacij pa smo se udeležili mednarodne mladinske izmenjave World of 100 v okolici Berlina. Sicer pa vsako leto taborimo v Karigadorju na Hrvaškem. V Umagu taborijo tudi "prfarski" (Rod kranjskega jegliča Spodnja Idrija), v Fjorinih pa tolminski taborniki (Rod puntarjev Tolmin). Spraviti cel rod čez mejo ni posebej komplicirano, izpolniti moramo le kakšen papir na upravni enoti več in plačati turistično takso. Z domačini imamo kar precej stikov, že zaradi logistike, imamo pa tudi nekaj zelo bližnjih sosedov, s katerimi je treba biti v dobrih odnosih, če želimo, da taborjenje poteka neovirano. Taborjenje v tujini ima svoje prednosti in slabosti. Vroči poletni večeri, toplo morje in sonce, na bivaku lahko spimo pod milim nebom ... žal pa nismo deležni čarov večnega ognja, plavanja v mrzlih rekah in lepot slovenskih gora, kar si nekoč gotovo želimo izkusiti.

Mednarodno sodelovanje in stiki z drugimi taborniškimi organizacijami prinesejo mlajšim članov še več izkušenj in še širši pogled na svet, zato mislimo, da bi morali vsakemu članu dati možnost in ga spodbujati pri udeležbi na vsaj enem taborjenju v tujini.

Kako skavtska organizacija postane članica WOSM-a?

Besedilo: Eva Bolha

Danes WOSM sestavlja 161 članic, ki delujejo v šestih skavtskih regijah. Zveza tabornikov Slovenije se je kot 135. članica WOSM-u pridružila 15. septembra 1994 in letos obeležujemo 21. obletnico vstopa v WOSM.

Nacionalna skavtska organizacija mora za vstop v WOSM Svetovnemu skavtskemu komiteju predložiti prošnjo za pridružitve. Če komite ugotovi, da skavtska organizacija ustreza določilom, ki so zapisana v ustavi WOSM-a, državam članicam predlaga pozitivno ugoditev prošnje. Države članice imajo nato 3 mesece časa, da se izrečejo glede prošnje. V kolikor prošnji nasprotuje več kot 5 % vseh članic, potem se o prošnji dokončno odloča na naslednji svetovni skavtski konferenci, kjer mora biti predlog sprejet ali zavržen z dvotretjinsko večino. Nazadnje je polnopravno članstvo pridobil **Južni Sudan**, ki je uradno pristopil 1. maja 2013. Za vstop med članice je zaprosila tudi **kitajska provinca Macau**. Njihovi prošnji je nasprotovalo 9 držav, in sicer zaradi člena WOSM-ove ustave, ki pravi, da je lahko članica samo ena skavtska organizacija na državo. Član WOSM-a je namreč že Hong Kong. O prošnji se bo ponovno odločalo na naslednji skavtski konferenci v Azerbajdžanu.

Skavtska organizacija z vstopom v WOSM pridobi **določene pravice** in mora izpolnjevati nekaj **obveznosti**. Če država krši ustavo v katerem koli členu, lahko Svetovni skavtski komite državo suspendira in kasneje izključi iz organizacije. Zadnja država, ki so jo doletele takšne posledice, je **Albanija**. Na konferenci v Sloveniji je bila na podlagi netransparentnega upravnega in finančnega delovanja izključena iz WOSM-a in to drugič v zadnjih desetih letih.

Pogoji za sprejetje skavtske organizacije v WOSM:

1. Sprejetje in spoštovanje poslanstva, načel in metode, kot so zapisani v prvem poglavju WOSM-ove ustave.
2. Skavtska organizacija mora biti neodvisno, apolitično in prostovoljno gibanje, ki temelji na poštenosti in učinkovitosti.
3. Članstvo mora biti odprto vsem, ki sprejemajo poslanstvo, načela in metode gibanja.

4. Organizacija mora biti pravna oseba, ki deluje na celotnem območju, ki ga predstavlja.

5. Organizacija mora dokazati, da je s kvalitetnim vodenjem, organizacijo izobraževanj za vodnike in lastnimi sredstvi popolnoma samozadostna in zmožna zagotavljati ustrezne dejavnosti za svoje člane ter opravljati vse obveznosti do Svetovne skavtske organizacije.

Foto: Iztok Hvala

Nejc je še radoveden: Več o pravicah in obveznostih držav članic lahko izveš v ustavi WOSM-a na: scout.org/node/6538.

Kdo smo Slovenci?

Besedilo: Puggy

Program Pridruži se - Join In Jamboree

Naša odprava na letošnji jamboree je z velikim veseljem predstavljala Slovenijo tujim tabornikom in domačinom, Japoncem. A kje začetni?

Jamboree je odlična priložnost za spoznavanje ljudi z drugih delov sveta. Sedaj si predstavljaj, da te želi eden izmed njih ogovoriti. Verjetno ti zastavi vprašanja, kdo si in od kod prihajaš. In ti poleg imena pristaviš, da si iz Slovenije in ... in sledi nekaj vprašanj, kje je to, po čem je znana in tako naprej. Zatem odgovor v stilu: "Saj res ne moreš poznati Slovenije. Je podalpska deželica, ki ima samo 2 milijona prebivalcev, 47 kilometrov obale, prevoziš pa jo v dveh urah." Saj poznate vic o tem, kako Slovenci menjajo prestave: prva, druga, meja.

In na kaj smo lahko ponosni? Najprej na našo geografsko raznolikost, biotsko pestrost in neokrnjenost naravnega okolja. Alpski svet, Posočje in Kras, Primorje, Ljubljanska, Celjska in Velenjska kotlina, Dolenjsko, Zasavsko in Štajersko gričevje ter Panonska nižina ponujajo možnosti za čudovite razglede, obiske naravnih znamenitosti in sprostitve. Bogato je tudi kulturno izročilo, tradicionalne obrti, razne šege in običaji.

Šport, glasba, inovativnost

Pohvalimo se lahko z velikim številom uspehov na športnem področju. Kdo danes ne pozna Tine Maze, Petra Prevca, Anžeta Kopitarja, Žana Koširja in Filipa Flisarja, pa bratov Dragič, Petre Majdič in Primoža Kozmusa? Ali Martina Strela, ki je preplaval Amazonko, in slovenskih alpinistov, ki so že 40 let v samem vrhu visokogorskega plezanja?

Svet glasbe so zaznamovali Avseniki in Laibach, v današnjem času je v ospredju tudi Perpetuum jazzle. Hollywood je za svojo vzel Katarino Čas, Slavoj Žižek je filozof svetovnega formata, Boris Pahor je najbolj prevajan slovenski pisatelj, Pedro Opeka pa misijonar, ki na Madagaskarju ljudem vrača zavedanje o lastnem dostojanstvu. Potem so tu še svetovno znana oblikovalka nakita Lara Bohinc, Ivo Boscarol in letala Pipistrel, Igor Akrapovič s proizvodnjo izpušnih sistemov in govoreči maček Tom zakoncev Sama in Ize Login.

Igričarska aplikacija Talking Tom je bila naložena s spleta že več kot 230-milijonkrat. Vir: DeviantArt - YanaMaisarah2

Seznam se tu ne konča, dobro pa ilustrira, zakaj lahko Slovenci po svetu hodimo z dvignjeno glavo. In nenazadnje, ponosni smo lahko tudi na številne dobro izvedene taborniške akcije, tudi mednarodne. Ob vsem tem se nam verjetno naslednjic ne bo težko predstaviti s: "Slovenija je zelo zanimiva dežela, saj..." Taka predstavitev bo zagotovo vzbudila zanimanje za obisk, povabilo pa bo potrdilo slovensko gostoljubnost in dodatno utrdilo prava prijateljstva.

Predstavi se

Predstavljaj si, da si v dvigalu in moraš osebi iz druge države v eni minuti predstaviti, kdo si in od kod prihajaš. Bodi pozoren na poudarek, ki bo na poslušalca naredil dober prvi vtis. Upoštevaj tudi govorico telesa: nasmeh, pogled, kretnje telesa, osebni prostor in drugo.

Roverway

je mednarodna akcija, na katero se kot udeleženci lahko prijavijo taborniki med 16. in 22. letom, kot vodniki vsi starejši od 18 let in kot člani mednarodne ekipe osebja vsi starejši od 22 let. Vsak vod bo štel največ 8 članov in enega vodnika, 5 vodov iz različnih držav pa se bo skupaj podalo na eno izmed 100 poti, ki si jih bodo izbrali neke v Franciji in izmed katerih bo vsaka zaznamovana z odkrivanjem lokalnih značilnosti in dogajanja. V drugem delu se bodo vsi udeleženci zbrali na osrednjem taboru z delavnicami in drugimi aktivnostmi blizu Pariza, v velikem taborniškem centru Jambville. Slovenska odprava bo od doma odrinila že nekaj dni prej in skupaj raziskala nekaj koticov države gostiteljice. Do takrat pa se bomo dobili še na dveh pripravjalnih srečanjih, kjer bomo dorekli še zadnje podrobnosti.

Dogodek je sicer več kot le turistično potovanje, je izjemna priložnost za spoznavanje novih prijateljev različnih kultur skozi skupinske aktivnosti in je tudi velika avantura, ki v ospredje postavlja aktivno sodelovanje mladih v evropskem kontekstu.

Prijave od 15. SEPTEMBRA
do 15. NOVEMBRA 2015

Cena tabora s prevozom in Ho-HO
700 evrov 600 evrov
(udeleženci in vodniki) (osebje)

Tečaj za vodje in Woodbadge tečaj

Besedilo: Megi Batista in Sara Stiplovšek

Inštruktaža ali tečaj za vodje in Woodbadge tečaj sta se kot vsako leto odvila v Gozdni šoli v Bohinju, v slogu letošnje teme - križarjenje - pa smo prepotovali skoraj pol sveta.

Posadka nam je vsak večer pripravila tematski skeč, imeli smo pesem dneva in objave po megafonu ("To ni vaja!"), še na stranišču so nas vsako jutro pričakala zanimiva dejstva o kraju, v katerem smo se izkricali. Tam smo bili taborniki iz vse Slovenije - iz različnih rodov z različnimi praksami in navadami, a vsi izmed nas smo prišli tja po iste stvari: znanje, izkušnje in nova prijateljstva. V začetku nam je bilo rečeno, da je velik del inštruktaže to, kar si sami naredimo iz nje in misliva, da nam je uspelo. Razdeljeni na tri dele križarke (fitnes, gledališče in kazino) smo se udeleževali najrazličnejših predavanj, se urili na pomembnih področjih, ki jih taborniški vodja potrebuje za kvalitetno opravljanje svoje funkcije in drug drugemu pripravljali budnice, obroke ter zabavne večere. Po vodih smo se odpravili tudi na bivak, kjer se je vsaka ekipa spopadla s svojim izzivom in prišla nazaj obogatena z novo zgodbo.

Na takšnih akcijah opaziš, da taborništvo ni samo tvoj rod, ni samo ZTS, ampak je celotno svetovno gibanje, ki se trudi s skupnimi močmi ustvarjati boljši svet. Zagotovo smo dobili to, po kar smo prišli: spletili smo novo mrežo prijateljstva, na osebni in taborniški ravni. Osvojili smo ogromno novega znanja, predanega skozi interaktivna predavanja, pa tudi v pogovoru s sotečajniki. Težko je povzeti vse, kar smo pridobili, ker je inštruktaža ena velika, fenomenalna in absolutno najboljša izkušnja.

Mnenja

Inštruktaža je bila ena izmed boljših izkušenj mojega življenja. Po nekaj organiziranih taborih je bilo lepo biti spet navaden udeleženec. Prejel sem tako teoretična kot praktična znanja, še pomembneje pa je to, da sem pridobil nove prijatelje in dosti motivacije za delo v prihodnosti.

Luka Praček (RVV), tečajnik

Vsi udeleženci tečajev smo se hitro ujeli med sabo, vsak dan so bila na sporedu zanimiva predavanja in izmenjali smo si nešteto dobrih idej. Da smo ustvarili res dobre prijateljske vezi, je pokazalo tudi nebo, ki je ob razdoru zbora s petjem himne zajokalo z nami.

Maruša Riher (RJZ), tečajnica

Pravi vrhunec je bil bivak, kjer sem preživel dva najbolj nepozabna dneva mojega življenja. Spanje v kolibi poleg krav, pohod, ki je vodil po norih poteh in divjih rekah, ko smo dehidrirali in se izgubili sredi ničesar ... Vendar nas to ni ločilo, še bolj smo se povezali, srečnejši in močnejši. I <3 SLOVENIA.

Abdula Jonuzi (Vrojtuesit bashkimi - Makedonija), tečajnik

Foto: Arhiv Šole za vodje 2015

Tečaj pionirstva in bivanja v naravi

Besedilo: Eva Rajh, fotografiji: Rok Pandel

Letos je svoje znanje pionirstva in bivanja v naravi izpopolnjevalo sedem tečajnikov na teden dni dolgem izobraževanju v gozdu nad Žirmi.

Kaj pričakujemo, da bo vsak pravi tabornik znal? Zavezati deset vozlov, zanetiti ogenj, postaviti bivač iz naravnih materialov, skuhati na odprtem ognjišču, pravilno spakirati nahrbtnik, postaviti signalni stolp ... To in še veliko več so temeljna taborniška znanja, razvijanje in nadgradnja katerih sta cilj tečaja pionirstva in bivanja v naravi.

Že prvi dan so bili udeleženci presenečeni, saj so prispeli v tabor, kjer so bili postavljeni le mentorska kuhinja, bivač ter jambor, vse ostalo, kar so potrebovali - lastni bivaki in kuhinje, stranišče, umivalnica in orodjarna - pa so morali postaviti sami. Jutra so se začejala že ob šestih, dolgemu in napornemu dnevu pa so, v skladu s taborniškimi navadami, sledile še nočne straže. Predavanja so zajemala vse teme, ki spadajo v okvir pionirstva in bivanja v naravi. Tečajniki so poslušali še o pripravi ležišč, prvi pomoči, prehrani na bivaču in nevarnosti dehidracije, pripravi hrane, poseku sušic, pletenju vrvi iz naravnih materialov ... Po predavanjih so večino teoretičnega znanja preizkusili praktično. Prvih nekaj dni je bilo namenjenih predvsem veščinam bivanja v naravi, šesti dan pa so v celoti zapolnili veliki pionirski objekti: vse od priprave načrta in materiala do končne izvedbe in postavitve sedem metrov visokega stolpa iz sušic.

Kljub utrujenosti je ob večerih še ostalo nekaj časa in energije za petje ob ognju in kitari. Po opravljenih tečajniških projektih, s katerimi so preizkusili na tečaju pridobljeno znanje, in spustu zastave zadnji dan se je končal še en nepozaben teden.

Tečaj ni le sedem dni predavanja, ampak je neizbrisna in neprecenljiva izkušnja, ki udeleženca pripravi do samostojnega kreativnega razmišljanja, pokaže, kje so posameznikove meje, in predvsem da taborniku zagon in voljo, da ostane v pionirskih vodah in nadaljuje svojo pot tudi po koncu tečaja.

Tečaj orientacije in topografije

Besedilo: Jona Mirnik

Tudi letos se je konec avgusta v GŠ v Bohinju, kot vsako leto, odvijal Tečaj orientacije in topografije ali na kratko Topo tečaj. Letos se ga je udeležilo 12 tečajnikov iz desetih rodov (petih območij).

Veseli tako pisane udeležbe smo se že na začetku razdelili v čim bolj mešane vode in začeli z delom. Kljub dežju (veliko veliko dežja) smo uspeli dobro narisati marsikatero skico, za orientacijo pa smo ugotovili, da je ob rahlem ali močnem škropljenju prijetnejša kot v poletni vročini.

Po tednu dni predavanj, skic, orientacij, orientacijskih iger in zabave je tečajnike čakal še zaključni vikend, ko so se morali izkazati na celodnevni orientaciji s skicami, pripraviti projekt za naslednje leto in zanimive vodove sestanke za mlajše. Kljub različnim rezultatom so prav vsi tečajniki v tednu dni zelo napredovali - zanimivo je pogledati prvo in zadnjo skico na tečaju.

Potrebno pa se je zavedati, da v enotedenskem tečaju ne moremo ustvariti odličnega specialista, ki bo obvladal orientacijo, risal ideale, trasiral tekmovalja in ob tem še odlično učil mlajše. Na tečaju ponudimo vsa orodja, da se lahko člani kasneje, po tečaju, razvijajo, urijo in odkrivajo lepote in izzive orientacije in topografije ter nekoč, z veliko vaje in motivacije, postanejo pravi specialisti.

Tečaj ponuja veliko zanimivih, pestrih orientacijskih

in topografskih vsebin, vendar je lahko zelo zahteven za tečajnike, ki na tečaj pridejo brez osnovnega znanja. Tako na začetku porabimo veliko časa, da razložimo osnove, namesto, da bi že osvojeno znanje nadgrajevali in utrjevali. Tečaj je v osnovi namenjen motiviranim tabornikom, ki osnovna znanja že imajo (2. list), v prihodnosti pa se želijo uriti in piliti v smeri specialistov.

Ker z vsakim letom na tečaju ugotovljamo, da osnovnega znanja nimajo vsi udeleženci tečaja in da obstaja želja po teh znanjih, ki jih želijo vodniki nato deliti dalje, smo z letošnjim letom uvedli ločeno izobraževanje. TopVod tečaj je namenjen vsem, ki se želijo brez zahtevnih skic in težkih orientacij naučiti dovolj, da lahko na zanimiv in zabaven način predajo znanje starostnim vejam MČ in GG ter sami organizirajo kakšen izlet ali pohodni tabor.

Poleg tega pa se bo v tem šolskem letu odvijalo več t. i. vikend izobraževanj, prav tako namenjenih osnovam. Načelnike rodov pozivamo, da prepoznate nivo znanja vaših vodnikov in jih spodbudite k nadaljnjim izobraževanjem. Vodniki, kar pogumno - izkoristite jih, namenjena so prav vam, da spoznate zabavno stran orientacije!

Foto: Arhiv Tečaja orientacije in topografije 2015

Foto: Jerca Trček

Nori znanstveniki

Letos je na Mačkovcu nad Postojno potekal vodniški tečaj dveh območij, obljublanskega in južnoprimorsko-notranskega območja. Poskusni zajčki so 18. avgusta prispeli na železniško postajo v Postojni, kjer so bili priča prvemu (neuspelemu) poskusu izdelave napoja za popolnega vodnika. Žal je šefica tečaja Nina zašuštrala. Vodstvo se je odločilo, da bodo poskusili prispele zajčke preobraziti v čim bolj popolne vodnike. Odpravili so se na dvodnevni bivak, kjer so se spoznali in povezali. Ko so končno prispeli na Mačkovec, kjer se je odvijal nadaljnji del tečaja, so tečajniki dobili svoj prvi napoj. Kosila so si kuhali sami, pisali so si pisma (bilo jih je toliko, da smo morali zaposliti dve poštarici), se zabavali, plesali in seveda izobraževali. Vmes so se naši naivni tečajniki odpravili na še en bivak, na koncu pa jih je namesto tega pričakal kar bazen. Ob otvoritvi največje znanstvene konference, ki se je kadarkoli odvijala na Inštitutu Jerneja Stritih, pa smo se tako mentorji kot tudi kanarčki prelevili v izvrstno catering ekipo. Zaključek: Poskus uspel. Zajčki preživeli. Zaradi količine znanja možnost mikro možganskih poškodb.

Jerca Trček

Novopečeni gorenjski vodniki

“Hočemo biti vodniki!” je reklo 16 mladih nado-budnih PP-jev na Gorenjskem.

“Naj vam bol!” je rekel Matic Dolenc - Medo in nabral skupino izkušenih in dobro prekaljenih modrecev, da bi mladini pomagala na trnjevi poti.

“Dali jim bomo znanje!” so rekli. “Naredili bomo, da bodo postali najboljši vodniki daleč naokrog, od Kranja do Žirov.”

In tako je tudi bilo. Četudi je bila pot do cilja strma in zavita, polna ovir in testov, so mladi PP-ji vztrajali. Skozi preizkušnje so spoznali, da so skupaj močnejši, iz dneva v dan so bili bolj povezani in bolj polni neverjetno dobrih idej. Na bivakiranju so postavili inovativen kockast bivak, da so lahko vsi spali na kupu in jim je bilo toplo. Drug drugega so glasno spodbujali pri ajanju, med počitkom so se nabrali v senci in si vzajemno masirali utrujena ramena, večkrat so dolgo v noč skupaj sedeli za mizo in načrtovali vodova srečanja, akcije, igre ... in tako jim je uspelo! Prišli so do konca.

“Juhej, vodniki smo!” so zmagoslavno vzklikali zadnji večer. Nato pa proslavljali še dolgo v noč, dokler se ni zdanilo. Plesali so na klopeh in peli Severinine hite na metlo. Takrat so modreci z Medom na čelu vedeli: “Uspelo nam je!” in novopečenim vodnikom ponosno pomahali v slovo.

Zala Šmid

Foto: Jerca Šink

Foto: Emil Mumel

Taborniški plamen

Majhen kraj - majhen taborniški rod, mislijo mnogi.

Ne glede na to je taborniška himna ob dviganju zastave na taborjenju Rodu Zelena Rogla Zreče vedno zvenela v vsej polnosti in enotnosti harmonije. Letos pa je število otrok, ki so želeli počitnice preživeti zabavno in koristno, močno narastlo in tako se nas je med 5. in 12. julijem v Gorenju pri Zrečah zbralo kar 71 taborečih. Na tabornem prostoru je celo leto potekala prenova jedilnic, kuhinje, sanitarij. Vložena je bilo veliko trdega dela, a odzivi otrok so bili tako pozitivni, da je bil ves trud poplačan. Naša družba je bila razgibana: od murenčkov, ki štejejo od enega leta naprej, pa do

tistih malo starejših, v katerih še ni ugasnil plamen taborništva, ki je v njihovih srcih začel goreti že mnogo let nazaj. Ni nam bilo dolgčas, saj smo vsak dan zapolnili z aktivnostmi, postavljanjem pionirskih objektov, izdelovanjem glasbil, spoznavanjem rastlin in zelišč, veliko igranja v naravi in petjem ob tabornem ognju. Taborno vodstvo in vodniki smo se trudili, da bi otroke naučili čim več uporabnih stvari in da bi jim življenje v naravi predstavili na njim zabaven način, da bi jih vzgajali v duhu taborništva, saj so oni tisti, ki bodo za nami prenesli ta plamen naprej na mlajše generacije, da bo večno gorel in se širil.

Neža Kočnik

Vesoljsko taborjenje ob Nadiži

Taborniki Rodu zelene sreče iz Železnikov smo se odpravili ob Nadižo, za nas že vrsto let najbolj priljubljeno lokacijo v vasi Podbela. Za GG-je se je tabor pričel že par dni prej, saj smo se, kljub slabemu vremenu, tja odpravili peš, iz Železnikov okoli Ratitovca in čez Sorico, pa naprej skozi Podbrdo in Kobarid. Tam smo pokukali v muzej 1. svetovne vojne. Vreme se je izboljšalo in siti Eurocrema in paštete smo hitro nabirali kilometre skozi vročino. Prispeli smo v nedeljo, ob prihodu MČ-jev. V ponedeljek smo taborjenje obarvali v temo vesolja in izdelovali vesoljske ladje ter z njimi tekmovali. Kasneje pa smo se, kot potem še celo taborjenje, hladili v Nadiži. Izdelovali smo tudi planete in se učili o skrivnih kodah, obiskali Napoleonov most ter organizirali celodnevno orientacijo po okoliških naseljih. Obiskala nas je kuharica Tonka, naša najbolj priljubljena članica, nam napravila sirove polpete, nato pa se odpravila nazaj v svojo kočjo pod Vršičem. Kot vsako leto smo priredili poroke, letos z vesoljčkom Purijem, na svoj račun pa so prišli tudi bodoči PP-ji s krstom za težko pričakovano modro rutko. Zadnji večer smo po pestrem programu pri-

pravili komične nastope in se s pomočjo informativne oddaje spominjali celotnega taborjenja in preteklih dogodkov.

Tabornik B

Foto: Mark Rakovec Sušnik

Divji zahod na Lazah

Laze nad Kokarjami so se za en teden spremenile v Divji zahod. Čas med 11. in 17. julijem smo taborniki Rodu Sotočje preživeli na našem tabornem prostoru. Tako kot so kavboji vedno pripravljene na akcijo, smo bili tudi mi ves čas aktivni. Podali smo se na osvajalski pohod na Čreto, zamaskirali smo se z bojnimi barvami in se podali v hudo bitko z vodnimi baloni, preizkusili smo se v orientaciji in na cilju kot čisto pravi kavboji jahali konje. Ker je bilo vroče, smo se

hladili tudi s kopanjem v Dreti, naučili smo se streljati z lokom, najbolj pogumni pa so bivakirali v gozdu. Opravljali smo različne veščine, obiskali Zdravstveni dom Nazarje in si ogledali reševalno vozilo. V sklopu projekta Aktivne počitnice pa so nas pod vodstvom gospe Vanje Hofbauer obiskali tudi otroci iz občine Nazarje, ki smo jim popestrili počitnice. Preden smo taborjenje zaključili, smo za nove tabornike pripravili krst. Vse lepo hitro mine in tako je bil teden na Divjem zahodu naokoli, mi pa smo si veseli in zadovoljni obljubili, da se prihodnje leto spet vidimo.

PM

Foto: Arhiv RS

Olimpijada in prva služba

Sezono tabornih dogodivščin v že tradicionalni Stavči vasi smo člani Rodu skalnih taborov Domžale otvorili z najmlajšimi taborniki in vročino. Slednji smo se upirali z obiski veliko hladnejše Krke, vodniki, ki smo tiste dni spominjali na papige, saj smo ves čas ponavljali: "V senco!" ter zimskimi olimpijskimi igrami,

ki so bile tema taborjenja. Tako ni manjkalo različnih športnih disciplin, od hokeja na improviziranem ledu pa do smučanja, pri katerem smo dihali kot eno s Tino Maze, le da smo mi dirjali med vratci iz vej, trave in korenin. Vedoč, da bomo spet videli naše družine, smo se domov odpeljali nasmejani.

Naši GG-ji so pripravili takoj za nami in se ob prihodu v tabor v hipu postarali za nekaj let ter dobili svojo prvo službo. Preizkusiti so se morali v treh poklicih. Lahko so preverili svoje frizerske sposobnosti ali pa so nahranili svoje želodčke, ko so se prelevili v kuharje. Nekateri so poskusili s kariero v novinarstvu, drugi so kot gradbeniki postavljali blatno progo preživetja. Naši delavci so se sproščali ob večernem ognju, pripovedovanju šal, impro ligi, petju ob kitari. Med sodelavci so se spletle nove ljubezni, zato so bile poroke neizogibne. Taboreči so postajali čedalje mlajši in ko so se prelevili nazaj v GG-je, je napočil čas za odhod. Pa nič za to, naslednje leto spet ponovimo še bolj odštekano taborjenje!

Foto: Blaž Verbič

Vita Jašovič

Dalmacija ob Kolpi

Letos smo Kraški viharniki Žago ob Kolpi spremenili kar v Dalmacijo. Ob blatni plaži smo postavili tabor, na sredino postavili jambor in naše počitnice so se lahko pričele. Kot se za morje spodobi, je na nebu iz dneva v dan sijalo sonce, temperature pa so bile vsak dan višje. A to nas ni prav nič zmotilo, saj smo med drevesi v vodovih kotičkih imeli ves čas "prižgano klimo". Tako smo skoraj brez potenja pridobivali nova znanja, opravljali večšine, skrbeli za večni ogenj ... Seveda pa smo si privoščili tudi počitek. Naša plaža je bila vsak dan bolj zasedena, voda pa vedno bolj topla, a še vedno dovolj hladna, da smo se v njej lahko ohladili.

Tudi letos smo se odpravili na bivak. Vsak od ga je preživel drugače in čisto vsi smo uživali! Brez družbeno koristnega dela tudi ni šlo. Prijaznim domačinom smo pomagali pospraviti ruševino v velik kup kamenja. Nekateri so nazaj v tabor prišli s kar velikimi mišicami.

Najlepši na taborjenju pa so seveda večeri ob ognju. Ob njem se dogaja nešteto stvari, od iger vodstva do vsakoletnega obiska Indijancev. Tudi letos so prišli in krstili nove člane. Zadnji večer je bil tokrat čisto drugačen, saj so večer pripravili GG-ji, vodniki pa smo se po dolgem času spremenili nazaj v člane. In seveda smo se prav vsi noro zabavali. Tako noro, da komaj čakamo naslednjo taborniško akcijo!

Pija Šarko

Foto: Pija Šarko

V desetih dneh okoli sveta

Konec julija smo se taborniki iz Pesja, Šmartnega ob Paki, Mislinje in Topolšice udeležili največje skupne akcije, taborjenja v Ribnem. Letos smo se podali okoli sveta in spoznali različne kulture vseh kontinentov. Otroke je najbolj navdušil karneval v Južni Ameriki, kjer smo se obmetavali z barvami in z blatom, zaplesali afriške plesne in doživeli navihane prigode. Obiskali smo Antarktiko, kjer smo lovili ribe, v Avstraliji smo si izdelali bumerange, bivakirali v Evropi, v Aziji smo

se naučili karateja, v Severni Ameriki spoznavali Indijance in kavboje. Naučili smo se tudi, kako se pripravijo tipične jedi pokrajin, kot so suši in tortilje. Na celodnevem izletu v Bohinju smo se osvežili v jezeru in posladkali s sladoledom. Na Šobcu smo adrenalin povečali s spustom po zip-linu, ki nas je ponese čez jezero in nas napojil z energijo.

Vsaka dobra stvar pa ima konec in tako se je tudi naša pravljica na gozdni jasi po desetih dneh končala. Vsi, tako otroci kot vodniki in vodstvo, smo odnesli spomine na nepozabno doživetje in že komaj čakamo naslednje, še bolj noro leto.

Sara Goltnik

Foto: Anika Anja Krenker

Pustolovsko taborjenje

Letos smo se soboški taborniki Rodu Veseli veter na letno taborjenje odpravili dlje kot navadno. Odšli smo v Bovec. Po prihodu v tabor smo si postavili šotore, se namestili in po kosilu začeli s programom, ki smo ga pripravili vodniki. Tema letošnjega taborjenja so bili pustolovci. MČ-ji so pustolovščine iskali v muzeju, kjer so vsak dan obiskali drugo tematsko sobo in z njo povezano dogodivščino, GG-ji smo se odpravili po poteh dežele Narnije, PP-ji so se šolali za Indiane Jonese in RR-i so se v stilu Tomb Raiderja podali na lov za zlato sekiro. Med našimi pustolovščinami smo si ogledali izvir Gljuna, trdnjavo Herman, slap Boka, trdnjavo Kluže. Seveda nismo izpustili bivaka (kjer so se GG-ji odločili, da bodo spali pod zvezdnatim nebom), krsta, zaprisege. Posebej so se morali potruditi

(zdaj že) PP-ji, da so si priborili modre rutice. Ker je bilo v času tabora zelo vroče, smo se z veseljem hodili hladit v Sočo, ki je imela prijetnih 12 stopinj. Za popestritev vodnih aktivnosti so PP-ji in RR-i zgradili splav, s katerim smo se zabavali čisto vsi. Zadnji dan je vodnike čakalo presenečenje. Odpravili smo se na rafting po Soči. Kot vsak tabor je tudi letošnji tabor minil prehitro, tako udeležencem kot vodstvu, zato smo se po desetih dneh malo žalostni, a vseeno veseli in polni dogodivščin ter novega znanja odpravili domov.

Urša in Miloš

Napišimo nov PP program!

Takšnega, kot si ga želimo vsi!

Prvo od desetih srečanj bo na sedežu ZTS v četrtek, 1. oktobra, ob 17:30.

Več informacij na stencas.taborniki.si/naredimo-pp-program.

Če želiš sodelovati, mi piši na mailodblazazupanca@gmail.com.

LISJAKI PEČEJO TVIST

PIŠE: TOMZI
RIŠE: ŠEKI

V ZAČETKU LETA RAD PRIPRAVIM PEKO NA OGNJU, SAJ TAKO VELIKO IZVEM O SVOJIH ČLANIH.

NEKATERI SO NEUČAKANI ...

SAJ JE ŽE PRAKTIČNO PEČEN.

DRUGI SE HITRO ZAMOTIJO ...

PRISEŽEM, DA SEM GA ODLOŽIL SAMO ZA MINUTO!

SPET TRETJI SO AVANTURISTIČNI.

PRAVIM TI, TVIST S SOLATO IN PARADIŽNIKOM BO NASLEDNJI HIT.

NAJPOMEMBNEJE PA JE, DA SE PRI TEM VEDNO ZABAVAMO.

2012

ZAKAJ POLICAJ SHRANJUJE ČASOPIS V HLADILNIKU ...?

2013

... DA OSTANEJO NOVICE SVEŽE!

2014

AJA, ZDAJ PA RAZUMEM. HA, HA.

2015

NO, SKORAJ VEDNO.

DAJ, PRIŽGI SE ŽE!

A BO KMALU?

TI JAZ POKAŽEM, KAKO SE ZAKURI?

Disneyev poklon skavtom

Pojdite z mano, fantje!

Film si je za vas ogledal: JureJEŽ

Film *Pojdite z mano, fantje!* ali *Follow Me, Boys!* je nastal davnega leta 1966. Z njim se je eden največjih filmskih umetnikov, Walt Disney, na svojevrsten način poklonil (ameriškim) skavtom. Film predstavlja zadnjo umetnikovo mojstrovino v njegovem bogatem življenju, s katero je postavil nesmrten spomenik organizaciji in njenim vrednotam.

Verjamem, da je le malokdo, predvsem med mlajšimi bralci te rubrike, slišal za film, ki mu tokrat, z vsem spoštovanjem, namenjamo dolžno pozornost. Razlog za to verjetno tiči v dejstvu, da je film nastal v nekem povsem drugem času, v povsem drugačnem družbenem okolju, namenjen nekim drugim generacijam. Kar pritegne in filmu da pečat brezčasnosti, pa so na zabaven, disneyevski način predstavljene vrednote, zakoni in načela skavtske organizacije, ki pa so močno živi še danes.

Film temelji na knjižni predlogi z naslovom *Boy in moja dežela* (orig. *God and My Country*), ki jo je napisal Benjamin MacKinlay Kantor. Filmska zgodba je pravzaprav precej preprosta. Začne se nekje v letih malo pred 1930, ko je skavtska iskrica že dodobra preskočila iz Evrope tudi na druge kontinente. Osrednja oseba filma je Lem Siddons (Fred MacMurray), bivši član potujoče glasbene skupine in nesojeni pravnik, ki se nenadoma odloči, da se bo ustalil v majhnem mestecu Hickory. Da bi se karseda dobro vključil v družbeno sredino in skupnosti prispeval še kaj koristnega, Lem zbere brezdelno mladino, ustanovi lokalno skavtsko skupino in postane njen vodja. V duhu lahkotnega in verjetno za tiste čase zabavnega družinskega filma se v malce predolgih dveh urah zvrsti kopica krajših dogodivščin, izzivov in zapletov, iz katerih skupinica skavtov in njihov vodja vedno zmagovalno prikorkajo z dvignjeno glavo, ponosni in nasmejani. Ker jih - malce idealizirano in na trenutke v filmu precej stereotipno predstavljeno - povezujejo prijateljstvo, ta čudoviti skavtski duh, načela in naše vrednote!

Ne bom lagal, sila težko si predstavljam, da bi skoraj 50 let star film pritegnil mlajše občinstvo, danes vajeno drugačnih filmskih pristopov in žanrov. Ogled zato

priporočam predvsem ljubiteljem, poznavalcem in radovednežem. Nazadnje, a ne najmanj pomembno, da sem si film sploh lahko ogledal, brez meni znanega slovenskega prevoda, sem se žal moral podati v iskanje po širnih piratskih zalivih. Tu pa se boste, dragi starejši ljubitelji še starejših skavtskih filmskih klasik, verjetno morali obrniti po pomoč k mlajšim generacijam.

Še danes pa mi v glavi in srcu odmeva pesem, po kateri je film pravzaprav dobil naslov. Pesem je v tistem času skorajda postala uradna himna deških skavtov v ZDA (Boy Scouts of America). Zato jo najdete skupaj z akordi na naslednji strani, da jo boste lahko naslednjič zaigrali ob tabornem ognju!

Priporočamo: usem taborniškimi ljubiteljem, poznavalcem in radovednežem.

Follow Me, Boys!

Richard M. Sherman in Robert B. Sherman

Foto: Matic Pandel

REFREN:

G D
 Follow me, boys, follow me,
 A
 when you think you're really beat,
 D
 that's the time to lift your feet,
 G D
 and follow me, boys, follow me,
 A D
 pick'em up, put'em down and follow me,
 D
 pick'em up, put'em down, pick'em up.

D
 There's a job to do,
 G D
 there's a fight to win,
 A D
 follow me, boys, follow me,
 D G D
 and it won't be done 'till we all pitch in,
 A D
 lift your chin with a grin and follow me.

REFREN

D
 It's a long, long climb,
 G D
 but we've got the will,
 A D
 follow me, boys, follow me,
 D
 when we reach the top,
 G D
 then it's all down hill,
 A A
 'till you drop don't stop and follow me.

D
 So the journey's end
 G D
 is beyond our sight,
 A D
 follow me, boys, follow me,
 D
 if we do our best,
 G D
 then we've done alright,
 A D
 pack your load, hit the road and follow me.

REFREN

Pesem je v originalu višja za pol tona in smo jo prilagodili za lažje petje. Prisluhneš ji lahko na tej strani: www.scoutsongs.com/lyrics/followmeboys.html.

15. september	Obletnica ustopa ZTS u WOSM	taborniški praznik
25.-27. september	Republiško orientacijsko tekmovanje (ROT)	orientacijsko tekmovanje
	Kras	PP, RR in grče
	Več na rot.rutka.net , www.facebook.com/rot2015	ZTS in RKJ Sežana, RMV Trst-Gorica
5. oktober	Svetouni dan otroka	svetouni praznik
3.-4. oktober	Taborniška akademija	posvet in izobraževanje
	Srednja gozdarska in lesarska šola, Postojna	PP+, uodstua rodou in OO ZTS
	Sobota: 8.30 (delaunice) Nedelja: 9.00 (Svet načelnika ZTS in delaunice) Zaključek v nedeljo ob 15.00.	Cena: 15 € (do 25. 9.)
	Več najdete na Stenčasu!	Zueza tabornikov Slovenije
9.-10. oktober	Grajska orientacijska fešta (GROF)	orientacijsko tekmovanje
	Stari grad, Celje	GČ+
	Rok prijau: do 25. 9., nato do 2. 10.	Cena: 45 € / 55 €
	Kontakt: grof.rdgo@gmail.com	Rod II. grupe odredov Celje
3. oktober	Zlata puščica	lokostrelsko tekmovanje
	strelišče u Kosezah, Ljubljana	MČ+
	Rok prijau: 26. 9.	Cena: 8 €/osebo
	Več na rtt.rutka.net/zp . Kontakt: zlata.puscica.rtt@gmail.com	Rod Tršati tur Ljubljana
17.-18. oktober	Jamboree On the Air/Internet (JOTA, JOTI)	mednarodno skautsko srečanje

Le kako naj ji povem? Foto: Neža Ternik

Nihče se ne boji črnega moža! Foto: Arhiv RPG

Do taborniške sobice, prosim. Foto: Arhiv Rod Sotočje

Zadnja plat

Ureja: Matic Pandel

Letim, letim! Foto: Cene Menard

Puding združuje generacije. Foto: Tine Prinčič

Kreativni sestanek. Foto: Manca Dostal

ROT 2015

na krasu
= TRASNO

KRAS
SEŽANA

25. 9. – 27. 9.
2015

ŠTARTNINA

95 EUR NA EKIPO
Z VPLAČILOM DO 10. 9.
130 EUR NA EKIPO
Z VPLAČILOM DO 21. 9.

POHITITE S
PRIJAVAMI!

VEČ INFO

ROT.RUTKA.NET

[FACEBOOK.COM/ROT2015](https://www.facebook.com/ROT2015)

ORGANIZATORJI

